

การเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์
ด้วยเทคนิคเดลฟาย

วิริยะ มีงสกุล

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มีนาคม 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ของ วิริยะ มีงสก ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณกร อินทร์พยุง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไฟ ໂຮຈິນ ເຮັດນະຄອດ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณกร อินทร์พยุง)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า ให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คอมบดีคณะกรรมการ โลจิสติกส์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานะ เชาวรัตน์)
วันที่ 6 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ประกาศคุณภาพ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ณกร อินทร์พยุง ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือ และกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ซึ่งผู้ศึกษาจะได้นำไปใช้ต่อไปในอนาคต ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิเคราะห์ ตามวิธีการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จด้วยดี ตลอดจนการเขียนแบบสิ่งดี ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจที่จะสามารถเอาชนะอุปสรรค ทั้งหลายได้อย่างราบรื่น

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่ ญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจ ให้ความรัก ความห่วงใย ความปรารถนาดี สนับสนุนช่วยเหลือ และอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัยตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยมีความอดทน พยายาม สามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ จนกระทั่งงานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วง ได้ ขออภัยที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้ทุกท่าน เพราะมีผู้สนับสนุนช่วยเหลือมากมาย

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่บุพการี บุรพาราชย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้เข้า膺เป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบทุกวันนี้

วิริยะ มีงสกุล

55920035: สาขาวิชา: การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน; วท.ม. (การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน)
คำสำคัญ: แนวทางการแก้ปัญหาด้วยเทคนิคเดลฟี่

วิธีะ มีสกัด: การเสนอแนวทางการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009
ของอุตสาหกรรมยานยนต์ด้วยเทคนิคเดลฟี่ (THE PROPOSED SOLUTION OF THE SYSTEM
ISO/ TS 16949: 2009 USING DELPHI TECHNIQUE). อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ลัมกร อินทร์พงษ์, Ph.D., 88 หน้า. ปี พ.ศ. 2557

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาแนวทางและกลยุทธ์ในการเสนอแนว
ทางแก้ไขปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งมีปัจจัย
หลายอย่างที่ไม่แน่นอนขององค์กรรวมถึงคุณภาพและความเหมาะสมในส่วนของพนักงานของ
องค์กร ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงได้เสนอวิธีการแก้ปัญหาด้วยเทคนิคเดลฟี่ ซึ่งเป็นขบวนการที่ร่วบรวม
ความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้
ข้อมูลที่ถูกต้องน่าเชื่อถือมีความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนแสดง
ความคิดเห็นหรือตัดสินใจในรูปแบบของการตอบแบบสอบถาม นอกเหนือนี้การวิจัยด้วยเทคนิค^{เดลฟี่} สามารถช่วยให้ผู้วิจัยมั่นใจได้ว่าคำตอบหรือแนวทางการแก้ปัญหาที่ได้นั้นเป็นวิธีดีและ
เหมาะสมที่สุด เพราะคำตอบที่ได้มานั้นเป็นคำตอบที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจากกลุ่ม
ผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นเอกฉันท์ โดยการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 ท่าน ในแนวทาง
การแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ในแต่ละประเด็น
ปัญหา

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 3 รอบ จนกระทั่งได้ข้อสรุปที่เป็น^{เอกฉันท์}ในแนวทางการแก้ปัญหา ตัวอย่างเช่น ประเด็นปัญหา เรื่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน,
วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009
โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009
และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่ามัธยฐาน = 5.00 และค่า I.R = 0.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันสูงมาก

55920035: MAJOR: LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT;
M.Sc. (LOGISTICS AND SUPPLY CHAIN MANAGEMENT)

KEYWORDS: THE SOLVING METHOD BY DELPHI TECHNIQUE

VIRIYA MINGSAKOL: THE PROPOSED SOLUTION OF THE SYSTEM ISO/TS 16949:2009 FOR AUTOMOTIVE INDUSTRY USING DELPHI TECHNIQUE. ADVISOR: ASSOC. PROF. NAKORN INDRA-PAYOONG, Ph.D, 88 P. 2014.

The proposed of this research were study the guidance and strategy to solving the system ISO/ TS 16949: 2009 for automotive industry which has a problem are unstable in organization including the appropriateness and quality of employee.

Therefore, the researcher proposed the solution using Delphi method gathers the opinions, suggestions and consideration from specialist to obtain the reliable data for each specialist gave the ideas by questionnaires.

Moreover, using Delphi technique for this research can ensure the solution found can be the best and the most appropriate way because the unanimity of 19 specialist agreement each solution was conducted the system ISO/ TS 16949: 2009 of automotive industry by collecting the data three times until the unanimously summary is consistant and accepted by specialist for example, the factor of policy, objective and the goal that according with the system ISO/ TS 16949: 2009 the solution to verify the system ISO/ TS 16949: 2009 and improved with the median value is 5.00 and IR is 0.00. That shows the consistant ideas of the specialist.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
อนุกรรมมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009.....	4
ข้อกำหนดของระบบ ISO/ TS 16949: 2009	5
บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009.....	9
การยื่นขอใบรับรองระบบ ISO/ TS 16949: 2009	10
การตรวจประเมินระบบ ISO/ TS 16949: 2009	11
ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ISO/ TS 16949: 2009	13
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคนิคในการแก้ปัญหา	13
เทคนิคที่ใช้ในการวางแผน	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	35
ศึกษารูปแบบการวิจัย.....	35
คัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาจากแบบสอบถาม ปลายเปิดในรอบที่ 1	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในการ แก้ปัญหาในแต่ละประเด็นปัญหาจากแบบสอบถามในรอบที่ 2	45
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในการ แก้ปัญหาในแต่ละประเด็นปัญหาจากแบบสอบถามในรอบที่ 3	51
ตอนที่ 4 ภาพแสดงการเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของแต่ละประเด็นปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้ง 5 ปัญหา	53
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	69
แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ รอบที่หนึ่ง	70
แบบสอบถามการวิจัย รอบที่สอง	71
แบบสอบถามการวิจัย รอบที่สาม	78
ประวัติย่อผู้วิจัย	88

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 จำนวนผู้เชี่ยวชาญและค่าความคลาดเคลื่อนของการวิจัยโดยใช้เดลไฟฟ์เทคนิค	22
2-2 ตัวอย่างค่าอินเตอร์ควอไทล์ เรนจ์ของบริษัทแห่งหนึ่ง	33
3-1 สรุปจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลไฟฟ์	36
3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามรอบที่ 2	38
3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามรอบที่ 3	39
3-4 ค่าอันตรภาคชั้น	42
4-1 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา	46
4-2 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา	47
4-3 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา	48
4-4 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา	49
4-5 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์และความสอดคล้อง ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา	50
4-6 แนวทางในการแก้ปัญหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter Quartile Range) หรือค่า I.R ในแต่ละประเด็นปัญหาสรุปผลได้ดังต่อไปนี้.....	52
5-1 ตัวอย่างแบบสอบถามบางหัวข้อที่ผู้เชี่ยวชาญบางท่าน ได้มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบ ในรอบที่ 3	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 ตำแหน่งของ Q_1 , Q_2 , และ Q_3	31
2-2 การกระจายตัวของข้อมูลปกติ	32
4-1 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานิริ่อง งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009	54
4-2 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานิริ่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	54
4-3 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานิริ่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	55
4-4 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานิริ่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	55
4-5 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานิริ่อง การเลือกวัตถุคิดและผู้ส่งมอบวัตถุคิดที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมยานยนต์ในทุกวันนี้จะพบว่ามีการขยายตัวกันอย่างมากโดยเฉพาะในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาผู้ผลิตรถยนต์หลาย ๆ ค่ายตัดสินใจที่จะลงทุนตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ในเมืองไทยและเลือกใช้ชิ้นส่วนรถยนต์จากโรงงานในประเทศไทย สิ่งหนึ่งที่ติดตามมากับการตัดสินใจใช้ผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศ ก็คือการกำหนดมาตรฐานระบบคุณภาพที่ผู้ผลิตชิ้นส่วนจะต้องได้รับการรับรองเดียวกันเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจในระบบการทำงาน และการควบคุมคุณภาพที่เป็นที่เชื่อถือได้ (กิตติพงศ์ โภจน์จิประเสริฐ, 2550)

โดยในปัจจุบันระบบบริหารคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับของทั่วโลก คือ ISO/ TS 16949: 2009 เป็นมาตรฐานระบบบริหารคุณภาพ เพื่ออุตสาหกรรมยานยนต์มาตรฐานฉบับนี้ได้รับการพัฒนาจากมาตรฐานของระบบบริหารคุณภาพที่ก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นที่การป้องกันการเกิดของเสียและการลดความแปรปรวนรวมทั้งลดของเสียใน Supply Chain มาตรฐานฉบับนี้เขียนขึ้นมาโดยยึดข้อกำหนดจาก ISO 9001 เป็นพื้นฐาน และได้เพิ่มเติมข้อกำหนดเฉพาะต่าง ๆ ของทางลูกค้าในอุตสาหกรรมยานยนต์เข้าไปด้วย มาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 ได้จัดทำขึ้นในปี ค.ศ. 1999 โดยผู้ประกอบการด้านยานยนต์ทั่วโลก IATF เพื่อให้เป็นมาตรฐานบริหารคุณภาพที่เป็นหนึ่งเดียวสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ มาตรฐานนี้ได้รวมรวมมาตรฐาน ISO 9000 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานสากล ในปี ค.ศ. 2009 มาตรฐาน ISO/ TS-16949: 2009 ได้รับการแก้ไขโดยเทียบเคียงกับ มาตรฐาน ISO 9001: 2008 การได้รับการรับรองตามข้อกำหนดเฉพาะทางเทคนิคนี้ได้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับไปทั่วโลก ในกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์ (บริษัท ควรลิตี้ อัลลัล แอนด์ ประเทศไทย จำกัด, ม.ป.ป.)

จากความจำเป็นที่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยต้องได้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009 หากไม่ได้รับการรับรองจะไม่สามารถส่งชิ้นส่วนยานยนต์ให้กับผู้ประกอบรถยนต์ได้แต่ขณะนี้มีโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของไทยเพียง 123 รายที่ได้รับรองระบบ ISO/TS-16949: 2009 ซึ่งน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโรงงานทั้งหมดที่มีถึง 1700 ราย ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่โรงงานเหล่านี้ประสบปัญหาในการจัดเตรียมโรงงานเพื่อขอรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ดังนั้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัญหาและการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

งานวิจัยฉบับนี้จะกล่าวถึง การหาข้อบุกเบิกในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบบริหารคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ที่มีในแต่ละองค์กร โดยการใช้เทคนิคเดลไฟย ซึ่งเป็นเทคนิคการวิจัย ที่ใช้วิธีการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 รอบ จนได้มาซึ่งข้อบุกเบิก หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นพันทามติ จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำแนวทางดังกล่าวนั้นไปทำการแก้ไขปัญหาให้กับองค์กรหรือบริษัทที่กำลังประสบปัญหาเดียวกันนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์
2. เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์
3. เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ช่วยเหลือและสนับสนุนในการปรับปรุงระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางคิดและวิธีการแก้ไขปัญหา
2. สามารถนำเอาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาดำเนินการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกันในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ กล่าวถึงการศึกษาแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยเทคนิคเดลไฟย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมและสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 รอบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้นจำนวน 19 ท่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เดลไฟยเทคนิค หมายถึงวิธีการวิจัยหนึ่งที่ใช้ในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต โดยอาศัยความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวได้จากการตอบแบบสอบถาม 3 รอบ
2. ISO/ TS-16949: 2009 หมายถึง มาตรฐานข้อกำหนดเฉพาะทางเทคนิค

(Technical Specification: TS) ที่เป็นแนวทางของข้อกำหนดระบบบริหารงานคุณภาพของ อุตสาหกรรมยานยนต์ทั่วโลก

3. ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ หมายถึง ข้อดัดข้องต่าง ๆ ที่เกิดจากการจัดทำระบบ ISO/ TS -16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมา เสนอเป็นลำดับดังนี้

1. อนุกรรมมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009
2. ข้อกำหนดของระบบ ISO/ TS 16949: 2009
3. บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009
4. การยื่นขอใบรับรองระบบ ISO/ TS 16949: 2009
5. การตรวจประเมินระบบ ISO/ TS 16949: 2009
6. ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ISO/ TS 16949: 2009
7. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคนิคในการแก้ปัญหา
8. เทคนิคที่ใช้ในการวางแผน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนุกรรมมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009

อนุกรรมมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 คือ มาตรฐานข้อกำหนดเฉพาะทางเทคนิค (Technical Specification: TS) ที่เป็นแนวทางของข้อกำหนดระบบบริหารงานคุณภาพของ อุตสาหกรรมยานยนต์ทั่วโลก มุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าป้องกันข้อบกพร่อง การลดความแปรผันของเสียงในสายการผลิต และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องซึ่งองค์กร มาตรฐานสากล (International Organization for Standardization) ได้พัฒนาและอยู่บนพื้นฐานของ ข้อกำหนดมาตรฐาน ISO 9001: 2000 ดังนั้นข้อกำหนดของ ISO/ TS 16949: 2009 จะอยู่บน หลักการ Plan Do Check Action: PDCA เช่นเดียวกัน ที่มีรายละเอียดในแต่ละข้อกำหนด ที่ เกี่ยวข้องกับการวางแผน ปฏิบัติการ ตรวจสอบและดำเนินการแก้ไขในทุกกิจกรรมที่มีผลกระทบ ต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง อนุกรรมมาตรฐาน ISO/ TS 16949 ถูก พัฒนามาจากมาตรฐานข้อกำหนดของโรงงานผู้ผลิตรถยนต์ และมาตรฐานข้อกำหนดของแต่ละ ประเทศต่างกันมาตราฐานระบบคุณภาพที่บังคับใช้กับผู้ส่งมอบ (Supplier) ที่แตกต่างกัน โดยเป็น

การพัฒนาข้อกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ประกอบด้วย QS 9000 ซึ่งมาจากผู้ผลิตรถยนต์สัญชาติอเมริกา ได้แก่ General Motor, Ford Motor Company ผลจากการที่มีหลายมาตรฐาน ซึ่งพัฒนาขึ้นมาจากผู้ผลิตชั้นส่วนยานยนต์หลายสัญชาติทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ผลิตชั้นส่วนยานยนต์ เกิดความสับสนต่อการจัดทำระบบมาตรฐานที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ผลิตชั้นส่วนยานยนต์ในยุโรป ในปี 1996 จึงได้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำการกำหนดมาตรฐานใหม่ให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นจากหลาย ๆ ประเทศรวมถึงการพยายามผลักดันเพื่อให้เป็นมาตรฐานในระดับนานาชาติ โดยมีการจัดตั้งเป็นองค์กรความร่วมมือที่เรียกว่า International Automotive Task Force หรือ IATF มีสมาชิกซึ่งมาจากทั้งผู้ผลิตรถยนต์ในค่ายต่าง ๆ เช่น BMW, Daimler Chrysler, Fiat, Ford Motor Company, General Motor Corporation, Renault Psa (Peugeot Citroen) Volkseagen รวมถึงองค์กรความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศต่าง ๆ ประกอบด้วย Aiag (North America) Anfia IATF มีการออกเอกสารประกอบมาตรฐานขึ้นมาอีก 3 ฉบับ ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 IATF Guidance to ISO/ TS 16949: 2009 จะเป็นคู่มือในการขยายความให้เกิดความเข้าใจในข้อกำหนดบางข้อที่อาจจะยังไม่ชัดเจน รวมถึงมีการยกตัวอย่างประกอบ และแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ นอกเหนือไปจากนี้ในส่วนท้าย ยังมีการระบุรายการเอกสารที่จะต้องใช้ในการทบทวนโดยผู้ตรวจสอบประเมิน ก่อนที่จะมีการตรวจให้การรับรอง

ฉบับที่ 2 Quality System Assessment Checklist 2nd Edition เป็นเอกสารใช้สำหรับประกอบในการตรวจประเมินจะมีลักษณะคล้ายกันกับ QSA ของมาตรฐาน QS 9000 นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดในการวางแผนการตรวจประเมินด้วย

ฉบับที่ 3 ISO/ TS 16949: 2009 Automotive Certification Scheme - Rules for Achieving IATF Recognition เป็นเอกสารที่ระบุเกณฑ์ในการให้การรับรอง ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องทั้งบริษัทที่ขอรับรองและบริษัทที่ใช้การรับรองคล้ายกันส่วน Appendix G ของมาตรฐาน QS 9000 นอกจากนี้ยังระบุขั้นตอนต่าง ๆ ในการรับรองด้วยแต่การแจ้งความดำเนินขอรับรอง จนถึงการได้รับการรับรองภายหลังจากที่มีการออกมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ ส่วนใหญ่ ในอเมริกาและยุโรปต่างมีจดหมายออกมาโดยมีเนื้อความสรุปว่าการให้การรับรองตามมาตรฐาน QS 9000 จะสิ้นสุดในวันที่ 15 ตุลาคม 2006 หลังจากนั้นให้ใช้มาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 แทน (สมควร เทสาภิรัติ, 2545: หน้า 88-90)

ข้อกำหนดของระบบ ISO/ TS 16949: 2009

ข้อกำหนดตามมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 จะแบ่งออกเป็น 8 ส่วน ประกอบด้วย (ตรีทศ เทเลอร์เชิงย์ทอง, 2547)

1. ประวัติความเป็นมาของบริษัท
2. ขอบเขตของระบบบริหารคุณภาพ
 - 2.1 ทั่วไป
 - 2.2 การประยุกต์ใช้
3. โครงสร้างองค์กร
 - 3.1 ผังโครงสร้างองค์กร
 - 3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยบริหาร
 - 3.3 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน
4. ระบบบริหารคุณภาพ (Quality Management System)
 - 4.1 ข้อกำหนดทั่วไป (General Requirements)
 - 4.2 ข้อกำหนดของการจัดทำเอกสาร (Documentation Requirements)
 - 4.2.1 บททั่วไป (General) การจัดทำเอกสารในระบบบริหารคุณภาพ
 - 4.2.2 คู่มือคุณภาพ (Quality Manual)
 - 4.2.3 การควบคุมเอกสาร (Control of Document)
 - 4.2.4 การควบคุมบันทึก (Control of Records)
 5. หน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหาร (Management Commitment)
 - 5.1 ความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหาร (Management Commitment)
 - 5.2 การให้ความสำคัญกับลูกค้า (Customer Focus)
 - 5.3 นโยบายคุณภาพ (Quality Policy)
 - 5.4 การวางแผน (Planning)
 - 5.4.1 วัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ (Quality Objectives)
 - 5.4.2 การวางแผนระบบบริหารคุณภาพ (Quality Management System Planning)
 - 5.5 ความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ และการสื่อสาร (Responsibility, Authority and Communication)
 - 5.5.1 ความรับผิดชอบ อำนาจและการสื่อสาร (Responsibility and Authority)
 - ผู้บริหารระดับสูงต้องมั่นใจว่ามีการกำหนดความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ และได้มีการสื่อสารให้ทราบทั่วทั้ง
 - 5.5.2 ตัวแทนฝ่ายบริหาร (Management Representative)
 - 5.5.3 การสื่อสารภายในองค์กร (Internal Communication)
 - 5.6 การบทวนของฝ่ายบริหาร (Management Review)

- 5.6.1 บททั่วไป (General)
- 5.6.2 ข้อมูลการทบทวน (Review Input)
- 5.6.3 ผลลัพธ์ที่ได้จากการทบทวน (Review Output)
- 6. การบริหารจัดการทรัพยากร (Resource Management)
 - 6.1 การจัดสรรทรัพยากร (Provision of Resources)
 - 6.2 ทรัพยากรบุคคล (Human Resources)
 - 6.2.1 บททั่วไป (General)
 - 6.2.2 ความสามารถ จิตสำนึก และการฝึกอบรม (Competence Awareness and Training)
 - 6.3 สิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure)
 - 6.3.1 โรงงาน สิ่งอำนวยความสะดวก วางแผนอุปกรณ์
 - 6.3.2 แผนฉุกเฉิน
 - 6.4 สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Work Environment)
 - 6.4.1 ความปลอดภัยส่วนบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์
 - 6.4.2 ความสะอาดของสถานที่
- 7. การดำเนินการเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ (Product Realization)
 - 7.1 การวางแผนการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ (Planning of Product Realization)
 - 7.1.1 การวางแผนเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์เพิ่มเติม
 - 7.1.2 เกณฑ์การยอมรับต้องถูกกำหนดขึ้น โดยองค์กรและได้รับการอนุมัติโดยลูกค้า
 - 7.1.3 การรักษาความลับองค์กรต้องมั่นใจในการรักษาความลับของลูกค้าตามสัญญา
 - 7.1.4 การควบคุมการเปลี่ยนแปลง
 - 7.2 กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า (Customer - Related Processes)
 - 7.2.1 การระบุข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ (Determination of Requirements Related to the Product) องค์กรต้องกำหนด
 - 7.2.2 การทบทวนข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ (Review of Requirements Related to The Product)
 - 7.2.3 การสื่อสารกับลูกค้า (Customer Communication)

7.3 การออกแบบและการพัฒนา (Design and Development)

7.3.1 การวางแผนการออกแบบและการพัฒนา (Design and Development Planning)

7.3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบและการพัฒนา (Information and Development Planning)

7.3.3 ผลที่ได้รับจากการออกแบบและการพัฒนา (Design and Development Outputs)

7.3.4 การทบทวนผลการออกแบบและการพัฒนา (Design and Development Review)

7.3.5 การทวนสอบผลของการออกแบบและการพัฒนา (Design and Development Verification)

7.3.6 การรับรองผลการออกแบบและการพัฒนา (Design and Development Validation)

Validation)

7.3.7 การควบคุมการเปลี่ยนแปลงการออกแบบและการพัฒนา (Control of Design and Development Changes)

7.4 การจัดซื้อ (Purchasing)

7.4.1 กระบวนการจัดซื้อ (Purchasing Process)

7.4.2 ข้อมูลการจัดซื้อ (Purchasing Information)

7.4.3 การทวนสอบผลิตภัณฑ์ที่จัดซื้อ (Verification of Purchased Product)

7.5 การดำเนินการผลิตและการบริการ (Production and Service Provision)

7.5.1 การควบคุมการดำเนินการผลิตและการบริการ (Control of Production and Service Provision)

7.5.2 การรับรองกระบวนการต่าง ๆ สำหรับการดำเนินการผลิตและการบริการ (Validation of Processes for Production and Service Provision)

7.5.3 การระบุบ่งและการสอบกลับ ได้ (Identification and Traceability)

7.5.4 ทรัพย์สินของลูกค้า (Customer Property)

7.5.5 การรักษาผลิตภัณฑ์ (Preservation of Product)

7.6 การควบคุมอุปกรณ์สำหรับการเฝ้าติดตามและการวัด (Control of Monitoring and Measuring Devices)

7.6.1 การวิเคราะห์ระบบการวัด

7.6.2 บันทึกการสอบเทียบ

7.6.3 ข้อกำหนดของห้องปฏิบัติการ

8. การวัด การวิเคราะห์ และการปรับปรุง (Measurement Analysis and Improvement)

8.1 บททั่วไป (General)

8.1.1 การระบุเครื่องมือทางสถิติ

8.1.2 ความรู้พื้นฐานทางสถิติ

8.2 ฝ่ายติดตามและการวัด (Monitoring and Measurement)

8.2.1 ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction)

8.2.2 การตรวจประเมินภายใน (Internal Audit)

8.2.3 การฝ่ายติดตามและการวัดกระบวนการ (Monitoring and Measurement of Processes)

8.2.4 การฝ่ายติดตามและการวัดผลิตภัณฑ์ (Monitoring and Measurement of Product)

8.3 การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด (Control of Nonconforming Product)

8.3.1 การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

8.3.2 การควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ซ่อมแซม

8.3.3 ข้อมูลของลูกค้า

8.3.4 การลงทะเบียนจากลูกค้า

8.4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

8.4.1 การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้

8.5 การปรับปรุง (Improvement)

8.5.1 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Continual Improvement)

8.6 การปฏิบัติการแก้ไข (Corrective Action)

8.6.1 การปฏิบัติการป้องกัน (Preventive Action)

บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009

ผู้บริหารของบริษัทเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้ระบบคุณภาพสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของระบบบริหารคุณภาพ ความรับผิดชอบด้านการบริหาร หมายถึง บทบาทที่ผู้บริหารของบริษัทพึงกระทำ เพื่อนำไปสู่บรรยายกาศของการมีส่วนร่วม และ ขวัญกำลังใจ ของพนักงานที่มีต่องานต่าง ๆ ในระบบบริหารคุณภาพ นอกจากนี้ หน้าที่ความรับผิดชอบ ด้านการบริหารยัง หมายถึง การรับรู้และความเข้าใจของผู้บริหารที่มีต่อระบบคุณภาพ

และมีการสนับสนุนการพัฒนาระบบดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม (ตรีทศ เหล่าศิริวงศ์ทอง, 2547: หน้า 54)

การยื่นขอใบรับรองระบบ ISO/ TS 16949: 2009

เมื่อระบบบริหารด้านคุณภาพดำเนินครบถ้วนตามมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 และมีข้อมูลแสดงการยืนยันของระบบฯ เพียงพอแล้ว องค์กรควรพิจารณาขั้นตอนการขอรับใบรับรอง ประกอบด้วย

1. เลือกผู้ให้การรับรอง (Select the Certification Body) คือ สิ่งที่ทุก ๆ องค์กรควรพิจารณาเป็นสำคัญ

2. ความน่าเชื่อถือของผู้ให้การรับรอง

ในประเด็นนี้ข้อมูลการเขียนทะเบียนกับหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body) จะสร้างความมั่นใจให้กับองค์กรที่จะขอรับบริการได้หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body) โดยมี IATF เป็น Accreditation Body ที่ประกอบด้วย 5 สำนักงาน ได้แก่ ANFIA ของประเทศอิตาลี CCFCA ของประเทศฝรั่งเศส IAQB ของประเทศสหรัฐอเมริกา VDA ของประเทศเยอรมัน SMMT ของประเทศอังกฤษ โดยแต่ละสำนักงานจะคุณ Certification Bodies โดยใช้ Rules ในการให้การรับรองโรงงานต่าง ๆ มีปรากฏอยู่หลายแห่ง ทั้งภายในและต่างประเทศ

3. ค่าใช้จ่ายการตรวจประเมินเพื่อให้ใบรับรอง

ประเด็นหลักอยู่กับค่าใช้จ่ายต่อวัน ของผู้ตรวจประเมิน (Man - Day Charge) ในกรณีที่เป็นผู้ตรวจประเมินต่างประเทศค่าใช้จ่ายจะสูงกว่าผู้ตรวจประเมินภายในประเทศซึ่งรวมถึงค่าเดินทางด้วย

4. ขอบเขตการตรวจประเมินเพื่อการรับรอง (Scope of Certification Audit)

องค์กรควรตรวจสอบว่าผู้ให้การรับรองมีขอบเขตที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และครอบคลุมประเภทธุรกิจขององค์กรหรือไม่

5. การยื่นใบสมัคร (Application) หลังจากพิจารณาเลือกผู้ให้การรับรองแล้ว องค์กรควรยื่นใบสมัคร เมื่อพิจารณาว่าระบบมีความพร้อมใกล้สมบูรณ์ในช่วงนี้ผู้ให้บรับรองจะเริ่มกำหนดแผนงานการตรวจประเมินเป็นลำดับขั้นตอน

6. การตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารในระบบ (Desktop Document Review)

เพื่อเป็นการยืนยันความพร้อมของระบบและเป็นแนวทางในการติดตามระบบ ต่อไป ผู้ให้บริการจะขอตรวจสอบเอกสารขั้นต้น (อุทัย จึงภักดี, 2546: หน้า 155-159)

การตรวจประเมินระบบ ISO/ TS 16949: 2009

การตรวจประเมินแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนข้อกำหนด (Readiness Review)

จะใช้เวลาตรวจ 1-2 วัน ณ ที่โรงงานการตรวจประเมินขั้นที่ 1 จะเป็นการประเมินความพร้อมขององค์กรว่าพร้อมสำหรับการตรวจประเมินขั้นที่ 2 หรือไม่ หากพบว่าไม่พร้อมการตรวจประเมินจะต้องเริ่มจาก ขั้นที่ 1 ใหม่ หากผลการตรวจ ขั้นที่ 1 พบร่วมกับมีความพร้อมการตรวจประเมินขั้นที่ 2 ต้องเกิดขึ้นภายใน 90 วันหลังจากผลประเมินขั้นที่ 1 พบร่วมกับมีความพร้อมแล้วหากเกิน 90 วัน จะต้องเริ่มตรวจตั้งแต่ขั้นที่ 1 ใหม่รายละเอียดในการตรวจประเมินขั้นที่ 1 ณ สถานที่จริงนั้น ได้แก่ การกำหนดกระบวนการที่จำเป็นในระบบคุณภาพและการทำงาน หน่วยงานสนับสนุนของโรงงานลูกค้าในขอบข่ายการให้การรับรองข้อกำหนดเฉพาะของลูกค้าความสามารถในด้านการส่งมอบทั้งด้านคุณภาพและการตรงต่อเวลา การเคลมและคำร้องเรียนของลูกค้า รวมถึงการแก้ไขปัญหาการตรวจติดตามคุณภาพภายใน เป็นต้น

2. ขั้นตอนที่ 2 การตรวจประเมินก่อนตรวจจริง (Pre - Audit)

ตามกฎฉบับที่ 2 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การทำ Pre - Audit ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของการตรวจประเมินให้การรับรอง จึงห้ามนำเวลาในการตรวจประเมิน Pre - Audit มาหักลบเวลาในการตรวจจริง การตรวจ Pre - Audit จะทำได้เพียง 1 ครั้ง หาก Certification Body ได้ทำ Pre - Audit ที่โรงงานหนึ่งมากกว่า 1 ครั้ง จะถือว่าเป็นการให้คำปรึกษา และ Certification Body นั้นไม่สามารถให้การรับรอง โรงงานนั้นได้ ในระยะเวลา 2 ปี ห้าม Auditor ที่ตรวจ Pre - Audit เป็นคนเดียวกันกับ Auditor ที่มาตรวจประเมิน ให้การรับรองจริงระยะเวลาที่ใช้ตรวจ Pre - Audit ห้ามเกิน 80% ของเวลาในการตรวจประเมินขั้นที่ 2

3. การตรวจประเมินจริง (Site Audit)

ซึ่งเป็นการตรวจประเมินโดยผู้ตรวจประเมินจะเป็นผู้ที่มาจากสถาบันที่ให้การรับรองซึ่งการตรวจประเมินทั้ง 3 ขั้นตอน จะต้องทำที่สถานที่จริง

3.1 ต้องตรวจประเมินเพื่อเฝ้าระวัง (Surveillance Audit) อย่างน้อยปีละครั้ง โดยขั้นได้ -3 ถึง +1 เดือน โดยจะสามารถใช้กฎการลดเวลาในกรณีที่องค์กรไม่ได้รับผิดชอบในการออกแบบผลิตภัณฑ์

3.2 เศษของวัน ให้ปัดเศษเป็น 0.5 วัน

3.3 การลดเวลาในกรณีตรวจแบบเลื่อนขั้น (Upgrade) ได้จาก QS 9000 VDA 6.1 และ ISO 9001: 2000 เพ่านั้น โดยหาก Upgrade จาก ISO 9001: 2000 จะใช้ตาราง Recertification หาก

Upgrade จาก QS 9000 จะลดจากตาราง Certification ไม่เกิน 30% หาก Upgrade จากทั้ง ISO 9001 และ QS 9000 จะลดได้ ไม่เกิน 50%

4. การใช้เวลาตรวจสอบแบบ Upgrade จะทำได้ก็ต่อเมื่อตรวจโดย Certification Body เดิม เท่านั้นและหากมีการเปลี่ยนองค์กรตรวจประเมินให้การรับรอง จะตรวจประเมิน Upgrade จาก มาตรฐานเดิม ให้ ก็ต่อเมื่อได้ผ่านการตรวจประเมิน Surveillance ครั้งที่ 1 ไปแล้วเท่านั้น (ประมาณ 6 เดือน) เพื่อแก้ปัญหา ที่ IATF เดิมพับและได้ลงโทษ Certification Body รายใหม่ ที่ใช้เวลาตรวจ น้อยกว่า Certification Body เดิม

5. การให้การรับรอง

ก) ลูกค้าที่กำหนดให้โรงงานต้องได้รับการรับรอง ISO/ TS 16949: 2009 เดิมเรียกว่า

Subscriber

ข) ลูกค้าที่ไม่ได้กำหนดให้องค์กรต้องได้รับการรับรอง ISO/ TS 16949: 2009 แต่องค์กร ได้เลือกที่จะประยุกต์ใช้ ISO/ TS 16949: 2009 สำหรับลูกค้าที่นี้ โดยมีเงื่อนไขว่าการผลิต ให้กับลูกค้าที่นี้สอดคล้องกับข้อกำหนดเรื่องการประยุกต์ใช้ (Applicability) ในข้อกำหนดที่ 1.1 ของ ISO/ TS 16949: 2009

ค) การตรวจหน่วยงานสนับสนุน (Remote Location) และการตอบสนอง การ ออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design Responsibility)

ง) ในการตรวจประเมินให้การรับรอง จะต้องตรวจหน่วยงานสนับสนุนที่อยู่ต่าง สถานที่ ก่อนตรวจที่โรงงานผลิต

จ) หน่วยงานสนับสนุนนอกสถานที่ ได้แก่ กิจกรรมที่ไม่ใช่กระบวนการผลิต ที่ตั้งอยู่ สถานที่อื่นนอกโรงงาน เช่น สำนักงานในกรุงเทพฯ ที่มีงานขาย จัดซื้อ บุคคล เป็นต้น

ฉ) ในการตรวจประเมินให้การรับรอง จะต้องตรวจประเมินให้ครบถ้วนหน่วยงาน สนับสนุนนอกสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าในขอบข่ายการรับรอง

ช) การที่ IATF กำหนดให้ทำการตรวจประเมินขั้นที่ 1 ที่โรงงาน ก็เพื่อประเมินว่า โรงงานมีหน่วยงานสนับสนุนนอกสถานที่อยู่ที่ใดบ้าง ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าในขอบข่ายการตรวจ ประเมิน รวมถึงการประเมินว่าองค์กรเป็นผู้รับผิดชอบในการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือไม่และมี พนักงานอยู่ในส่วนงานต่าง ๆ เช่นไร เพื่อนำไปกำหนดจำนวนวันในการตรวจ โดยใช้ซอฟต์แวร์ คำนวณวันตรวจของ IATF (ธีเดช วงศ์สุวรรณ, 2548: 70-74)

ขั้นตอนการพัฒนาระบบ ISO/ TS 16949: 2009

แนวทางการพัฒนาระบบ ISO/ TS 16949: 2009 นั้น ต้องมีระบบการบริหารที่สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าในด้านคุณภาพโดยใช้แนวทางการบริหารแบบ PDCA คือ

1. ขั้นวางแผนต้องวางแผนขั้นตอนการทำงานตั้งแต่รับทราบความต้องการของลูกค้า จนกระทั่งส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้กับลูกค้า
2. จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการทำงานที่ได้กำหนดเป็นมาตรฐานที่เหมาะสม ที่สุดของแต่ละหน่วยธุรกิจต้องเขียนเป็นเอกสารที่เหมาะสม
3. ปฏิบัติตามเอกสารทุกหน่วยงานและทุกกิจกรรมของหน่วยธุรกิจต้องปฏิบัติเอกสารที่เขียนมา
4. ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าแผนงานและขั้นตอนการทำงานที่วางไว้และเขียนเป็นเอกสาร ได้มีการนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมหรือสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่
5. การแก้ไขไม่เป็นไปตามข้อกำหนดและปรับปรุงหากตรวจสอบการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดคือให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นรวมทั้งต้องหาระบบทามน้ำที่ต้องการ แนวทางในการปรับปรุงระบบการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้น (ศูนย์ประสานการปรับโรงสร้างอุตสาหกรรม, 2549)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเทคนิคในการแก้ปัญหา

การนำเอาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ไปใช้ในการดำเนินงานทางธุรกิจทั้งในส่วนของการตั้งราคาสินค้า การวิเคราะห์การลงทุนการกำหนดค่าจ้างแรงงานและพยากรณ์ธุรกิจ รวมไปถึงการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจให้ดียิ่งขึ้นเข้าใจความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับธุรกิจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ ซึ่งวิธีการและเทคนิคที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหามีมากมายหลายวิธีอาทิเช่น

การพยากรณ์ทางธุรกิจ

วิธีการที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรในทางเศรษฐกิจมีด้วยกันหลายวิธีนับตั้งแต่วิธีการพยากรณ์แบบธรรมชาติที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างน้อยไปจนถึงวิธีการที่สถาบันชั้นนำและมีความลึกซึ้งกว่าวิธีการพยากรณ์แบบธรรมชาติ บางวิธีอาจเป็นการพยากรณ์เชิงคุณภาพ (อัจฉรา จันทร์ฉาย, 2544) ซึ่งได้จำแนกวิธีการพยากรณ์ทางธุรกิจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ

2. การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ

ซึ่งวิธีการพยากรณ์ทั้ง 2 ประเภทไม่สามารถที่จะกำหนดลงไปได้อย่างแน่นชัดว่าวิธีการใดจะดีกว่าและดีที่สุด เพราะว่าแต่ละวิธีก็ต่างกันมีความเหมาะสมกับการใช้พยากรณ์เฉพาะปัญหาใดปัญหานั้นเนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์แต่ละปัญหามีความแตกต่างกันจึงต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่สำคัญบางประการ ดังนี้

1. ระยะเวลาในอนาคตที่ต้องการพยากรณ์

2. ระยะเวลาในการจัดทำข้อมูล

3. ระดับความถูกต้องที่ต้องการ

4. คุณภาพของข้อมูลที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์

5. ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีต่อกันในการพยากรณ์

6. ค่าใช้จ่ายและความถูกต้องที่จะได้รับจากการพยากรณ์

บางวิธี เช่น วิธีอนุกรมเวลาการอเมตริกและวิธีการสำรวจมักเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการพยากรณ์ในระยะสั้น ส่วนวิธีการอื่นนอกจากนี้เหมาะสมกับการพยากรณ์ในระยะยาวมากกว่า เพราะวิธีการแต่ละวิธีต่างมีกลยุทธ์ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าระดับกลยุทธ์ที่นำมาใช้ในการพยากรณ์สามารถให้ความถูกต้องได้มากแล้วค่าใช้จ่ายในการพยากรณ์ก็จะสูงในทางตรงกันข้าม ถ้าระดับความถูกต้องในการวางแผนมีน้อยค่าใช้จ่ายในการพยากรณ์ก็จะเป็นจำนวนน้อยเช่นกัน ทางเลือกของการพยากรณ์จึงขึ้นอยู่กับลักษณะของปัญหาที่ต้องการพยากรณ์และระดับความถูกต้องที่ต้องการจะเป็นเช่นใด ระดับความถูกต้องที่เหมาะสมในการพยากรณ์สามารถกำหนดขึ้นได้จาก การเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและความถูกต้องที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการพยากรณ์ กล่าวคือถ้าความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์มีน้อยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมีจำนวนไม่มาก โอกาสที่การพยากรณ์จะผิดพลาดย่อมมีสูงทำให้ธุรกิจมีโอกาสตัดสินใจผิดพลาดได้มากขึ้นในทางตรงกันข้าม ถ้าความถูกต้องในข้อมูลมีมากโอกาสผิดพลาดก็จะมีน้อยลงและทำให้โอกาสในการตัดสินใจผิดพลาดของธุรกิจลดลงตามไปด้วย

วิธีการพยากรณ์แบบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นอาจมีทั้งข้อดีและข้อเสียและข้อจำกัดในการใช้ถ้าผู้ศึกษาได้เข้าถึงข้อดีและข้อเสียเหล่านั้นแล้วก็สามารถเลือกวิธีการพยากรณ์รวมทั้งส่วนประกอบของวิธีการ ไปใช้ได้อย่างเหมาะสมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ยิ่งขึ้น การพยากรณ์เชิงปริมาณ คือ การวิเคราะห์ปัญหาโดยการนำเอาวิธีการทางคณิตศาสตร์เข้ามาช่วย และสามารถวัดผลออกมาเป็นตัวเลขได้

การพยากรณ์เชิงคุณภาพวิธีการนี้จะพยากรณ์โดยการสำรวจความคิดเห็นเป็นพื้นฐาน ธุรกิจจะใช้วิเคราะห์เชิงคุณภาพระยะสั้นเพื่อเตรียมการพยากรณ์ตามที่ต้องการก็ต่อเมื่อมีข้อมูลทางด้านปริมาณไม่เพียงพออย่างไรก็ตามการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเป็นวิธีการที่มีประโยชน์อย่างมาก ถ้าการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลที่ได้รับมาเป็นข้อมูลที่มีความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยแต่การวิเคราะห์อาจให้ผลการพยากรณ์ที่มีระดับความถูกต้องแตกต่างจากผลที่ควรจะเป็นถ้าบวนการพยากรณ์มีความเบี่ยงเบนไปตามความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจในการพยากรณ์ขององค์กรการพยากรณ์เชิงคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ในการสนับสนุนการพยากรณ์เชิงปริมาณมาเกี่ยวกับการคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภคหรือการคาดคะเนสภาพเศรษฐกิจในอนาคตและจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการพยากรณ์อุปสงค์ของสินค้าใหม่ที่ธุรกิจตั้งใจที่จะนำออกมานำเสนอขายโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบจากความคิดที่ไม่ล้ำเอียงการพยากรณ์นี้ จะเป็นการพยากรณ์ที่เชื่อถือได้แต่ถ้าการพยากรณ์นั้นให้ความสำคัญของความคิดของกลุ่มนักวิเคราะห์หรือบางคน เช่นผู้ที่มีชื่อเสียงหรือมีความสำคัญในองค์กรจะทำให้การพยากรณ์นั้นไม่มีความน่าเชื่อถือการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพทำได้หลายวิธี คือ

การสอบถามความคิดเห็นจากบุคคลผู้มีประสบการณ์

วิธีการเบื้องต้นของการพยากรณ์โดยการพยากรณ์เชิงคุณภาพ คือ วิธีการคาดคะเนโดยการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวหรือประสบการณ์ในองค์กรของบุคคลนั้นเป็นพื้นฐานในการที่จะวางแผนการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตวิธีการนี้แบ่งการสำรวจจากกลุ่มบุคคล 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารชั้นสูงและกลุ่มพนักงานขายการสอบถามจากผู้บริหารชั้นสูงเป็นการให้แต่ละบุคคลใช้วิจารณญาณในการแสดงความคิดเห็นส่วนการสอบถามจากพนักงานขายจะช่วยให้ธุรกิจพยากรณ์ยอดขายได้อย่างชัดเจนขึ้นสำหรับแต่ละห้องที่เพรpareเป็นกลุ่มคนที่ใกล้ชิดกับตลาดมากที่สุดแต่เนื่องจากการวิเคราะห์แบบนี้เป็นการใช้ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลโดยไม่มีหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์เลย แม้ว่าข้อมูลที่ได้รับมาจะเป็นข้อมูลที่ธุรกิจไม่เห็นด้วยก็ตามแต่ก็ไม่ควรจะเป็นข้อมูลที่ถูกมองข้าม เพราะว่าการตัดสินใจให้ความเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมเป็นการคาดการณ์ที่มีคุณค่าและเหตุผลทั้งสิ้น เช่นนี้แล้วการใช้วิธีการลักษณะนี้จึงมักจะต้องมีการตั้งข้อสมมุติและจำกัดขอบเขตของข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการพยากรณ์ เอาไว้อ้างชัดเจน เพื่อที่ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในข้อมูลพื้นฐานประการใดจะสามารถรวมผลการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นไว้ในการวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วนและเนื่องจากการพยากรณ์ในเชิงคุณภาพเป็นการยึดเอาข้อมูลความคิดเห็นของบุคคลเพียง 2-3 คน เป็นพื้นฐานในการพยากรณ์ในบางครั้งจึงอาจเรียกว่า "วิธีการพยากรณ์แบบนี้ได้อธิบายว่า การพยากรณ์โดยการมีความเห็นร่วมกันของกลุ่มบุคคล (Panel Discussion) และมีข้อสมมุติว่าผู้ให้ข้อมูล 2-3 คน ซึ่งมีทั้งประสบการณ์ส่วนตัวและประสบการณ์

ในองค์กรสามารถให้ข้อมูลได้ดีกว่าการสอบถามความคิดเห็นจากบุคคลเพียงคนเดียววิธีการพยากรณ์นี้จึงมีลักษณะเป็นการโต้ตอบถกเถียงกันโดยตรงระหว่างผู้มีประสบการณ์ 2-3 คน โดยมีความคาดหวังว่าจะสามารถรวมความคิดเห็นต่าง ๆ ไว้ได้อย่างครบถ้วนตามต้องการอย่างไรก็ตามแม้ว่าวิธีการพยากรณ์โดยมีความเห็นร่วมกันของกลุ่มนักบุคคลนี้จะเป็นการพยากรณ์ที่รวมเอาความรู้และความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ต่าง ๆ หลายคนที่ตามแต่ในบางครั้งผลการพยากรณ์ก็อาจตกลงอยู่ก่ายได้อิทธิพลของบุคคลเพียงคนเดียวได้

สำหรับวิธีการพยากรณ์เชิงคุณภาพที่สำคัญอีกวิธีหนึ่งคือวิธีการเดลฟี่ (Delphi Method) เป็นวิธีที่นำมาใช้เพื่อลดข้อบกพร่องของวิธีการพยากรณ์ โดยการมีความเห็นร่วมกันของกลุ่มนักบุคคล เพราะวิธีการเดลฟี่นี้ผู้ที่ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์แต่ละคนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับการพยากรณ์และทำการวิเคราะห์คำตอบอย่างอิสระโดยไม่ต้องระบุถึงตำแหน่งหน้าที่แต่ประการใดทั้งยังไม่ต้องนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาถกเถียงโดยต้องในระหว่างกัน เพื่อคืนหาความเห็นร่วมกันอีกด้วยวิธีการนี้จึงมีประโยชน์ในการที่ผู้พยากรณ์ต้องการจะจัดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการมีความเห็นไม่ตรงกัน ได้เป็นอย่างดี

วิธีการสำรวจ

วิธีการสำรวจเป็นวิธีการพยากรณ์ที่สำคัญอีกวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการพยากรณ์เพื่อวางแผนในระยะสั้น โดยทั่วไปแล้ววิธีการสำรวจได้มีการจัดทำเป็น 2 ระยะ คือ

การสำรวจความตั้งใจของผู้บริโภคและการสำรวจความตั้งใจของผู้ลงทุน วิธีการนี้มักจะใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือการสั่งแบบสอบถามไปยังธุรกิจหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ทางไปรษณีย์ โดยคำถามจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนในอนาคตเพรากติแล้วธุรกิจทุกแห่งจะต้องทำการวางแผนและทำงานประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดเอาไว้ก่อนที่จะมีการลงทุนหรือการผลิตสินค้าขึ้นจริง ๆ คำถามของวิธีการสำรวจจะมักเกี่ยวข้องกับเรื่องของงบประมาณเงินลงทุนประมาณการขายและงบประมาณในการดำเนินการเพราะข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพยากรณ์ธุรกิจเป็นอย่างมาก แม้กระทั่งในหน่วยงานของรัฐบาลก็มีการทำงบประมาณก่อนที่จะมีรายการค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นแล้วกันส่วนผู้บริโภคก็ย่อมมีการวางแผนการใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมที่สำคัญและต้องการใช้เงินเป็นจำนวนมากเหมือนกับการทำงบประมาณของรัฐบาลและองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เช่นกัน เช่นการทำงบประมาณสำหรับการซื้อรถยนต์ เพอร์เซนเจอร์ ค่าเชื้อ拥แซมบ้านที่อยู่อาศัยและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ก่อนที่จะมีรายจ่ายเกิดขึ้นจริงในบางครั้งการสำรวจความตั้งใจของผู้บริโภคก็สามารถที่จะคาดคะเนได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาก

แม้ว่าการสำรวจจะเป็นวิธีการพยากรณ์ในเชิงคุณภาพที่ดีก็ตามแต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นวิธีการที่สามารถใช้แทนวิธีการพยากรณ์ในเชิงปริมาณได้เพราะโดยทั่วไปวิธีการสำรวจมักใช้ร่วมกับการ

วิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยเป็นการสำรวจเพิ่มเติมเพื่อทำให้วิธีการพยากรณ์กระทำได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น เมื่อธุรกิจพยากรณ์วางแผนการประมาณอุปสงค์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ใหม่ก่อให้การใช้วิธีการสำรวจอาจทำให้ธุรกิจได้รับข้อมูลที่ต้องการในการพยากรณ์ครบถ้วนทั้งหมดเลยก็ได้วิธีการพยากรณ์เพิ่มเติมของวิธีการพยากรณ์เชิงปริมาณจะมีคุณค่ายิ่งขึ้นถ้ามีปัจจัยร่วมเกิดขึ้น 2 ประการ คือ

1. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยวิธีการสำรวจจะต้องมีส่วนประกอบทางด้านจิตวิทยา แฟงอยู่ใน พฤติกรรมทางเศรษฐกิจด้วยจึงจะสามารถใช้วิธีการสำรวจนี้ได้ดี

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ในแบบจำลองทางเศรษฐกิจ เช่น รสนิยมของผู้บริโภคและปัจจัยอื่น ๆ จะต้องคงที่ เพราะเมื่อปัจจัยเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงแล้วข้อมูลที่ทำการสำรวจได้จะแสดงถึงผลการเปลี่ยนแปลง ได้อย่างชัดเจน

การสำรวจเพื่อพยากรณ์การใช้จ่ายของธุรกิจ

วิธีการสำรวจที่มีประโยชน์ต่อการพยากรณ์กิจกรรมของธุรกิจจะต้องประกอบไปด้วย การสำรวจตามขั้นตอนต่อไปนี้ (อัจฉรา จันรฉาย, 2544)

1. ทำการสำรวจรายจ่ายทางด้านอุปกรณ์และโรงงาน ในกรณีที่ธุรกิจมีจุดประสงค์ในการขยายโรงงานและอุปกรณ์

2. ทำการสำรวจการเปลี่ยนแปลงในสินค้าคงเหลือและคาดคะเนการขาย โดยการสำรวจการคาดคะเนการขายในอนาคตและแผนการเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ แม้ว่าการสำรวจจะมีความไม่แน่นอนเท่ากับการลงทุนในระยะยาวของธุรกิจแต่สามารถใช้การตรวจสอบการพยากรณ์อื่น ๆ ได้

3. การสำรวจการใช้จ่ายของผู้บริโภค เพราะจะทำให้ธุรกิจทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการใช้จ่ายเงินซื้อสินค้าของผู้บริโภค เช่น การจ่ายเงินซื้อรถยนต์, บ้านและเครื่องตกแต่งบ้าน ต่าง ๆ การสำรวจเหล่านี้สามารถใช้ให้เห็นถึงความมั่นใจของผู้บริโภคที่มีต่อสภาวะเศรษฐกิจ และสามารถคาดคะเนการใช้จ่ายทั่วไปของผู้บริโภคได้อีกด้วย นอกจากนี้ข้อมูลการสำรวจยังเป็นข้อมูลที่นำไปใช้ในแบบจำลองทางเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ในการพยากรณ์ทางเศรษฐกิจได้อีกเช่นกัน

เทคนิคที่ใช้ในการวางแผน

เทคนิคเดลฟี่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดได้ดัดแปลงคิดเกี่ยวกับเทคนิคเดลฟี่เป็นฐานในการวิจัยซึ่งเป็นเทคนิคที่กันพูนโดยโอลاف เฮลมอร์ (Olaf Helmer) และนอร์แมน ดัล基 (Norman Dalkey) เมื่อต้น พ.ศ. 2493 เพื่อใช้ในการถามและเก็บรวบรวมความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป เทคนิคเดลฟี่เป็นขบวนการที่รวมรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับ

อนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องน่าเชื่อถือมีความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือตัดสินปัญหาในรูปแบบของการตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสามารถระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในที่ต่าง ๆ ได้ โดยไม่มีข้อจำกัด ประยุกต์เวลาและค่าใช้จ่ายนอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้แสดงความคิดเห็นอิสระ ไม่ตอกย้ำให้ อิทธิพลทางความคิดของผู้อื่นหรือเสียงส่วนใหญ่ (เกณฑ์ บุญอ่อน, 2522)

เทคนิคเดลฟี่ เป็นเทคนิคการวิจัยที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ การเมือง เศรษฐกิจและการศึกษาสำหรับเทคโนโลยีการศึกษาอีก 5 ปี ทิศทางของการวิจัยเทคโนโลยีของ การศึกษาในอนาคต แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนแบบ E-Learning ของประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งเทคนิคเดลฟี่เป็นวิธีการวินิจฉัยหรือตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยไม่มีการแข่งขันกันโดยตรงของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นเดียวกันกับการระดมสมอง (Brain Stroming) ทำให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ และอิสระ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนั้นยังได้กลั่นกรองความคิดเห็นของ ตัวของอย่างรอบคอบทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ได้

1. ความหมายของเทคนิคเดลฟี่

อลีกซ์ เด ดูคาโนส (Alex J Dukanis, 1970) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟี่ว่า เป็น การทำงานภายใต้กฎระเบียบต่าง ๆ ที่จะเป็นไปได้ในอนาคต เทคนิคนี้มุ่งที่จะลดผลกระทบหรือ อิทธิพลของบุคคลอื่น ๆ ในกรณีที่ต้องมีการแข่งขันกันในขณะเดียวกันก็เป็นการลดผลกระทบ ทางด้านความคิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า เทคนิคเดลฟี่เป็น วิธีการรวบรวมคำตอบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเรื่องที่เราต้องการจะศึกษาในขณะที่ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ได้เกี่ยวข้องจะถูกกำจัดลงด้วย

อัลเฟรด รัสปี จูเนียร์ (Alfred Raspi Jr, 1973: p. 29, อ้างถึงในประยูร ศรีประสาทานน์, 2523: หน้า 49) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟี่ว่าเป็นเทคนิคของการรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจที่มุ่งเพื่อเอาชนะชุดอ่อนของการตัดสินใจแต่เดิมที่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง โดยเฉพาะหรือความคิดเห็นของกลุ่มหรือมติของที่ประชุม

โอลاف เฮลเมอร์ และนิโคลัส เรสเชอร์ (Olaf Helmer & Nicolas Rescher, อ้างถึงใน ประยูร ศรีประสาทานน์, หน้า 50) ได้ให้คำนิยามของเทคนิคเดลฟี่ว่า เป็นโครงการจัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคลด้วยแบบสอบถามในเรื่องต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูล และความคิดเห็นกลับมาสำหรับชุดมุ่งหมายของเทคนิคเดลฟี่นั้นมุ่งที่จะรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจและสร้างความอันเป็นอันหนึ่งเดียวกันในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา, ปริมาณ และ/หรือ สภาพการณ์ที่ต้องการที่จะให้เป็น

เจนเซ่น (Jensen, 1996: p.857) ได้ให้คำนิยามของเทคนิคเคลพ่ายว่าเป็นโครงการจัดทำรายละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถอดตามบุคคลด้วยแบบสอบถามในเรื่องต่าง ๆ เพื่อจะได้ให้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมาโดยมุ่งที่จะรวบรวมการพิจารณาการตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต

ประยูร ศรีประสาธน์ (2523: หน้า 51) กล่าวถึงความหมายของเทคนิคเคลพ่ายว่า เป็นขบวนการที่จะเสาะหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตในเรื่องที่เกี่ยวกับเวลา, ปริมาณ และห้องสภาพการณ์ที่ต้องการจะให้เป็นทั้งนี้โดยใช้วิธีการเสาะหาความคิดเห็นโดยการใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม

สุวรรณ เซื้อรัตนพงศ์ (2538: หน้า 24) ได้ให้คำนิยามของเทคนิคเคลพ่ายว่า เป็นขบวนการที่รวบรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ข้อมูลทดสอบคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยผู้ที่ทำการวิจัยไม่ต้องนัด sama chik ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้มาระบุประชุมพบปะกันแต่ขอร้องให้ sama chik แต่ละคนแสดงความคิดเห็นหรือตัดสินปัญหาในรูปแบบของการตอบแบบสอบถาม

ดิลก บุญเรืองรอด (2530: หน้า 23) ให้ความหมายของเทคนิคเคลพ่ายว่าเป็นวิธีการนำเอาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีแบบแผนหรือเป็นการขัดเกลาการตัดสินใจของกลุ่มเป็นเทคนิคของการรวบรวมข้อมูลที่อาจชนะขาดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่งหรือความคิดเห็นของกลุ่มที่มาประชุมกัน

ประเทือง เพ็ชรัตน์ (2530: หน้า 38) ได้ให้ความหมายเทคนิคเคลพ่ายว่า เป็นขบวนการหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องราวในอนาคตที่จะจัดกระบวนการให้สอดคล้องกันอย่างมีระบบซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ชนิตา รักษ์พลเมือง (2535: หน้า 59) ได้กล่าวถึงความหมายของเทคนิคเคลพ่ายว่าเป็นเทคนิคในการทำนายเหตุการณ์หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติหรือ Consensus ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปที่เป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือความเป็นไปในอนาคต ข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้ จะสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ได้

คุณลักษณะเทคนิคเคลพ่าย

Rasp (อ้างถึงใน ชุดima, 2543: หน้า 44-45) ได้กล่าวถึงลักษณะของเทคนิคเคลพ่าย พ่อสรุปได้ดังนี้

1. เทคนิคนี้มุ่งเพื่อสารแสวงหาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึงจำเป็นต้องตอบแบบสอบถามตามที่ผู้จัดได้กำหนดขึ้นในแต่ละขั้นตอน
2. เทคนิคนี้ไม่ต้องการให้ความคิดเห็นของผู้อื่นมีผลกระทบหรือมีอิทธิพลต่อการพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะไม่ทราบว่ามีผู้ใดบ้างที่ได้รับการคัดเลือกให้ตอบแบบสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญจะรู้เฉพาะคำตอบของตนเองเท่านั้น
3. เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบแบบสอบถามด้วยการกลั่นกรองอย่างละเอียดรอบคอบและเพื่อให้คำตอบที่ได้รับเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากยิ่งขึ้น ผู้ทำการวิจัยจะแสดงความคิดเห็นที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันในคำตอบแต่ละข้อของแบบสอบถามที่ตอบไปในครั้งก่อนและความคิดเห็นสอดคล้องกันนี้จะแสดงในรูปสถิติและผู้ทำการวิจัยจะจัดส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้รับทราบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจะได้พิจารณาตัดสินว่าจะคงคำตอบเดิมอยู่หรือจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมประการใดบ้างซึ่งการเปลี่ยนแปลงคำตอบเดิมนี้จะต้องบอกเหตุผลให้ทราบด้วยซึ่งลักษณะข้อนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ เกษม บุญอ่อน (2522: หน้า 26) ที่ว่า จะใช้สถิติวิเคราะห์การทำนายของผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ ครั้งสถิติที่นำมาใช้พิจารณาคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 โดยทั่วไปแล้วมักใช้ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Inter Quartile Range)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยของเทคนิคเดลฟาย

กำหนดปัญหาที่จะศึกษาและที่จะวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ควรเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบที่ถูกต้องแน่นอนและสามารถวิจัยปัญหาได้จากการให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เป็นผู้ตัดสินประเด็นปัญหา ควรจะนำไปสู่การวางแผนนโยบายหรือการคาดการณ์ในอนาคต

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อร่วมตอบแบบสอบถามและเพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ตรงกัน ความเป็นจริงและน่าเชื่อถือมากขึ้นจึงต้องสถานที่โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างหลายรอบ โดยทั่วไปเดี๋ยวนี้แบบสอบถามฉบับแรกจะถูกกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างตอบก่อน ๆ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ผู้วิจัยทราบและแบบสอบถามฉบับต่อ ๆ มาแต่ละฉบับจะสร้างโดยการปรับปรุงจากแบบสอบถามฉบับก่อนกระบวนการนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อได้รับความคิดเห็นสอดคล้องกันหรือเมื่อได้ข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอแล้ว

รอบแรก มักจะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - End) ซึ่งได้ผู้ตอบในประเด็น กว้าง ๆ โดยมีจุดนุ่มนิยามของภาระงานเพื่อจะเก็บรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

รอบที่สอง เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาจากคำตอบในรอบแรกโดยการนำความคิดเห็นทั้งหมดที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างในรอบแรกมาสร้างให้อยู่ในรูปประโยคหรือข้อคำถามที่เกี่ยวข้อง

กับปัญหาหรือหัวข้อที่ต้องการศึกษาในแบบสอบถามที่สองนี้ กลุ่มตัวอย่างต้องลงมติจัดลำดับความสำคัญหรือให้เปอร์เซ็นต์หรือแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จะเป็นคะแนนก็ได้ รอบที่สาม ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการวิเคราะห์คำตอบในแบบสอบถามที่สองเป็นแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยประโยคหรือข้อความที่เหมือนเดิมแต่ได้เพิ่มการแสดงถึงตำแหน่ง ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละข้อความรวมทั้งตำแหน่งที่กลุ่มตัวอย่างคนนั้น ๆ ตอบในแบบสอบถามที่สอง ส่งกลับไปให้กลุ่มตัวอย่างคนเดิมตอบกลับมาอีกครั้งหนึ่งแบบสอบถามในรอบนี้แสดงให้เห็นว่าคำตอบเดิมในรอบที่สองของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเป็นอย่างไร มีความแตกต่างไปจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ของคำตอบทั้งหมดอย่างไร พร้อมกับให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาว่ามีความเห็นด้วยกับตำแหน่งที่กลุ่มตัวอย่างเห็นสอดคล้องต้องกันหรือไม่ โดยการทบทวนและพิจารณาคำตอบของตนเองอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของเขามาใหม่หรือยังคงยืนยันคำตอบเดิมของตนเองก็ได้ในกรณีที่คำตอบของกลุ่มตัวอย่างคนใดคนอยู่สูงหรือต่ำกว่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ ก็จะได้รับการขอร้องให้แสดงเหตุผลในการตอบด้วย

Rasp (1973: p. 29-31) กล่าวว่าตามปกตitechnikเดลฟานี้จะใช้แบบสอบถาม 4 รอบ ด้วยกันแต่ในบางกรณีอาจจะใช้แบบสอบถามเพียง 2-3 รอบเท่านั้น เพราะอาจจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงน้อยมากในคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง หรือค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์แอบบาก ดังนั้นจึงมักจะตัดการส่งแบบสอบถามในรอบที่สี่ แล้วใช้ผลที่ได้ในรอบที่สามพิจารณาเสนอผลการวิจัย

การเลือกผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม

ได้มีผู้กล่าวถึงจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีเทคนิคเดลฟายไว้หลายท่าน เช่น

ชนิตา รักษ์พลเมือง (2528: หน้า 93) กล่าวถึงจำนวนผู้เชี่ยวชาญว่า “หากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความคล้ายคลึงกันมาก (Homogeneous Group) แล้วอาจใช้เพียง 10-15 คน ถ้าหากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความแตกต่างสูงมาก (Heterogeneous Group) ก็อาจจะใช้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาเป็นจำนวนมาก”

โทมาส ที แมค米ลัน (Macmillan, 1971: p. 50) ได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยแบบเดลฟายว่า ควรมีจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการประชุมประจำปีของสมาคมโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Junior Colleges Association) เมื่อปี พ.ศ. 2514 พ布ว่า หากมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error) จะมีน้อยมาก ดังแสดงในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 จำนวนผู้เชี่ยวชาญและค่าความคลาดเคลื่อนของการวิจัยโดยใช้เดลไฟย์เทคนิค
(ชนิตา รักษ์พลเมือง, 2528)

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ค่าการเปลี่ยนแปลง ของความคลาดเคลื่อน	ค่าการลดลงของ ของความคลาดเคลื่อน
1-5	1.02 - 0.70	0.5
5-9	0.70 - 0.58	0.12
9-13	0.58 - 0.54	0.04
13 - 17	0.54 - 0.50	0.04
17 - 21	0.50 - 0.48	0.02
21 - 25	0.48 - 0.46	0.02
26 - 29	0.46 - 0.44	0.02

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อถือได้ของเดลไฟย์เทคนิค

- เวลา ผู้วิจัยควรจะมีเวลามากพอประมาณ 2 เดือน จึงจะเสร็จสิ้นกระบวนการหรืออาจจะใช้เวลาช้าหรือเร็วกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจะส่งแบบสอบถามแต่ละรอบคืนมาช้าหรือเร็วเพียงใด
- ผู้เชี่ยวชาญ ในการเลือกสรรผู้เชี่ยวชาญควรคำนึงถึง
 - ความสามารถของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นเดิศในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริง ไม่ควรเลือกโดยอาศัยความคุ้นเคยหรือติดต่อง่าย
 - ความร่วมมือของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญควรเลือกผู้ที่มีความเต็มใจ ตั้งใจ และมั่นใจในการให้ความร่วมมือกับงานวิจัย โดยตลอดรวมทั้งยินยอมสละเวลาอีกด้วย
 - จำนวนผู้เชี่ยวชาญควรเลือกใหม่จำนวนมากเพียงพอเพื่อที่จะได้ความคิดเห็นใหม่ ๆ และได้คำตอบที่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปไม่มีกำหนดตายตัวว่าควรมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญกี่คน นักวิจัยบาง คนให้ความเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ถึง 10 คน, 10 ถึง 15 คน ในกลุ่มเดียวกันก็มากพอแล้ว
- แบบสอบถามควรเขียนให้ชัดเจนง่ายแก่การอ่านและเข้าใจนอกจากนี้การเว้นระยะในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละรอบไม่ควรห่างกันนานเกินไป เพราะอาจมีผลให้ผู้ตอบลืมเหตุผลที่เลือกตอบในรอบที่ผ่านมาได้

ข้อดี และข้อจำกัดของเทคนิคเดลฟาย

สุวรรณ เที่ยอรัตนพงศ์ (2528: หน้า 27-28) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการวิจัยแบบเดลฟายสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

ข้อดีของเทคนิคเดลฟาย

- สามารถหาความสอดคล้องของความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ได้โดยไม่ต้องจัดให้มีการประชุมกับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งทำได้ยากสำหรับประเทศไทยในการณ์ที่ผู้ทำการวิจัยไม่มีอำนาจพอที่จะทำได้

- ข้อมูลที่ได้จะเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้อย่างแท้จริง และ ได้มาจากการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นๆ แต่ละคนแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเต็มที่และเป็นอิสระไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทางความคิดหรืออำนาจเดียงส่วนใหญ่ เพราะผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้จะไม่ทราบว่ามีผู้ใดอยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญบ้างและไม่ทราบว่าแต่ละคนมีความคิดเห็นอย่างไร

- เทคนิคเดลฟายสามารถรับข้อมูลจากคนจำนวนมาก โดยไม่มีข้อจำกัดทางสภาพภูมิศาสตร์

- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่ำ เพราะไม่มีการเรียกประชุมหรือการพบปะกันของผู้เชี่ยวชาญ

- เป็นวิธีการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง

- ผู้ทำการวิจัยสามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูลและเหตุผลในการตอบรวมทั้งความสอดคล้องในเรื่องความคิดเห็น ได้เป็นอย่างดี

- วิเคราะห์ง่ายเทคนิคเดลฟายใช้สถิติเพียง 2 ค่าเท่านั้นคือ มัธยฐาน (Median) กับค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ ($Q_3 - Q_1$)

- ทุนเดลาเทคนิคเดลฟายใช้เวลาเพียงระยะเวลาสั้น คือถ้าให้เวลาผู้เชี่ยวชาญตอบคำถามโดยเฉลี่ยรอบละ 2 สัปดาห์ นับจากวันส่งคำถามไปจนกระทั่งได้รับคำตอบคืนมาประมาณ 2 - 3 เดือน ก็สามารถเจริญรายงานการวิจัยได้

- ใช้ในการศึกษาหรือการวิจัยได้หลายเรื่อง เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบันหรือในอดีตที่ยังไม่มีข้อมูลถูกต้อง, การสำรวจ, การวางแผนชุมชนหรือชนบท, การจัดลำดับค่านิยมของบุคคลและผลของการศึกษาหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่าได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง

ข้อจำกัดของเทคนิคเดลไฟ

1. ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับคัดเลือกอาจไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนั้น ๆ อย่างแท้จริงเนื่องจาก การเกรงใจหรือการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าความสำคัญของหลักวิชาการซึ่งทำให้ข้อมูลที่ได้ขาดความเชื่อมั่นได้
2. การถามย้ำหลาย ๆ รอบตามกระบวนการวิจัยนั้นอาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญเกิดความเบื่อหน่ายไม่เต็มใจที่จะให้ความร่วมมือซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อมั่นของข้อมูล
3. ผู้ทำการวิจัยขาดความรอบคอบมีความลำเอียงในการพิจารณาวิเคราะห์คำตอบที่ได้ในแต่ละรอบ
4. แบบสอบถามที่ส่งไปสูญหายระหว่างทางหรือไม่ได้รับคำตอบในแต่ละรอบเทคนิคเดลไฟเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการทำนายอนาคต โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ แต่คนจากเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะลดปัญหาอิทธิพลทางความคิดของผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ และยังเป็นการร่วมคิดอย่างมีระบบ เพราะมีการย้ำซ้ำหลายรอบ ทำให้ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือถึงแม้ว่าเทคนิคนี้อาจจะมีข้อจำกัดบางประการ เช่น การได้รับความร่วมมือ, ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยซึ่งอาจทำให้ข้อมูลที่ได้ขาดความน่าเชื่อถือแต่เทคนิคเดลไฟก็ให้ผลที่แน่นอนเชื่อถือได้มากนอกจากนี้ยังสามารถรวบรวมข้อมูลพร้อม ๆ กันจากบุคคลจำนวนมากทำให้เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลมาสนับสนุนงานวิจัยนี้ พนงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับระบบบริหารงานคุณภาพ ISO/ TS 16949: 2009 ดังนี้

หน่วยงานภาครัฐ

จากแผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยปี 2549-2553 ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ในเอเชียสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย โดยมีอุตสาหกรรมชั้นส่วนยานยนต์ที่มีความแข็งแกร่ง” และกำหนดยุทธศาสตร์รองรับคือสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการดำเนินธุรกิจและพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ผลิตชั้นส่วนยานยนต์และกำหนดเป้าหมายปี 2554 คือ

1. ผลิตรถบันตุ 2 ล้านคันต่อปีและส่งออกมากกว่าร้อยละ 50 ต่อปี มูลค่าการผลิตมากกว่า 1 ล้านล้านบาท
2. ผลิตรถมอเตอร์ไซค์ 4 ล้านคันต่อปีส่งออกมากกว่า 2 ล้านคันต่อปี มูลค่าการผลิตมากกว่า 1 แสนล้านบาท

3. ประเทศไทยจะผลิตชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ REM และ OEM ที่มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีมูลค่าการส่งออกมากกว่า 4 แสนล้านบาทต่อปี
4. ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนมีการออกแบบแบบวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ โดยมีมูลค่าเพิ่มในประเทศมากกว่าร้อยละ 70 เป้าหมายที่ได้ก่อตัวเองในข้างต้นเมื่อเทียบกับประสิทธิภาพหรือสถานการณ์การผลิตและส่งออกในปัจจุบันนับได้ว่าเป็นเป้าหมายที่ท้าทายสำหรับผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนในปัจจุบันและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จึงได้มีการกำหนดแผนงานใน 4 ด้าน คือ

1. การพัฒนาบุคลากร
2. การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
3. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ
4. การทดสอบและการประกันคุณภาพ

โดยที่การจัดทำมาตรฐานระบบการจัดการหรือระบบบริหารงานคุณภาพ ISO/ TS 16949: 2009 ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์นี้ก็จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยทั้งการพัฒนาบุคลากร และพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การตรวจสอบและการประกันคุณภาพ เช่นกัน ดังนั้นแผนงานโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐแต่ละแห่งตามแผนแม่บท การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์รวมทั้งแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมนี้ จึงเป็นการสนับสนุนและรองรับความต้องการในการจัดทำระบบมาตรฐานต่าง ๆ ด้วยเช่นกันและความสำเร็จในการจัดทำมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 รวมทั้งมาตรฐานระบบอื่น ๆ นั้นก็ถือเป็นเครื่องมือในการทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพในการผลิตและยกระดับมาตรฐานการผลิตและการจัดการเข้าสู่มาตรฐานสากลด้วย

ปัจจุบันกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้มีการดำเนินโครงการซึ่งสนับสนุนผู้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในหลายโครงการ เช่น

1. โครงการพัฒนาเครื่องข่ายวิสาหกิจ
2. โครงการบริการเงินสมทบทุนจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิตการจัดการและการตลาด (Consultancy Fund: CF) หรือโครงการCF เป็นโครงการที่รัฐบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้มีโอกาสในการยกระดับปรับปรุงประสิทธิภาพโดยใช้บริการจากที่ปรึกษาที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านภายนอกองค์กร โดยที่รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือในเบี้ยน้ำค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษาสำหรับ SMEs โดยสมทบทุนประมาณร้อยละ 50 แต่ไม่เกิน 200,000 บาท กรณีจัดจ้างที่ปรึกษาด้วยวิธีคัดเลือก หรือ 100,000 บาท ถ้าจัดจ้างที่ปรึกษาด้วยวิธีตกลง
3. โครงการบริการสนับสนุนการจ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม

(Training Fund: TF) หรือโครงการ TF เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร โดยใช้กระบวนการฝึกอบรมเป็นหลักทั้งรูปแบบการจัดฝึกอบรมในองค์กร (In - House Training) ที่มุ่งเน้นช่วยผู้ประกอบการในการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากรภายในองค์กรเป็นการเฉพาะและรูปแบบการจัดฝึกอบรมสาธารณะเพื่อบริการทั่วไป (Public Training) เป็นการบริการที่ให้กับหน่วยงานที่จัดฝึกอบรมบริการแก่บุคคลทั่วไป วัตถุประสงค์ของความช่วยเหลือในแนวทางนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดทั้งอุปสงค์และอุปทานเกี่ยวกับการอบรม คือ ช่วยลดต้นทุนในการจัดฝึกอบรมของผู้จัดฝึกอบรมและช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการอบรมของผู้เข้าร่วมอบรมด้วยโดยโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน

สถาบันyanยนต์

สถาบันyanยนต์เป็นองค์กรอิสระที่ก่อตั้งขึ้นตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาอุตสาหกรรมyanยนต์ และเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันในตลาด โดยปัจจุบันได้มีการดำเนินการและการให้บริการในด้านต่าง ๆ คือ

1. ศึกษาวิจัย เพื่อเสนอแนะแก่รัฐบาลในการกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์ของรัฐ
2. ดำเนินการประสานงาน และให้คำแนะนำแก่รัฐ, เอกชน, องค์กรในประเทศ และต่างประเทศ
3. ให้บริการตรวจสอบ และทดสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมด้าน Standard, Performance, Safety ของผลิตภัณฑ์ชั้นส่วน และวัสดุyanยนต์
4. ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารในอุตสาหกรรมและธุรกิจyanยนต์
5. เป็นศูนย์กลางของการออกแบบชั้นส่วน และข้อมูลจำเพาะทางวิศวกรรมเพื่อการออกแบบyanยนต์

สถาบันyanยนต์นับเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนอุตสาหกรรมyanยนต์ และผู้ผลิตชั้นส่วนyanยนต์ในระบบการพัฒนาที่ผ่านมาทั้งการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ผลิตต่าง ๆ โดยรวม และการรองรับการดำเนินการในด้านมาตรฐานต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงในเรื่องการสร้างความพร้อมในเรื่องมาตรฐาน ISO/ TS 16949: 2009 ทั้งทางตรงและทางอ้อมด้วยโครงการต่าง ๆ ของสถาบันyanยนต์ที่ผ่านมา เช่น โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการออกแบบและผลิตชั้นส่วนyanยนต์ (Product Development Program) การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ ทั้งการฝึกอบรมในส่วนของสถาบันyanยนต์เองและโครงการที่ดำเนินการร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ และบริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ซึ่งแต่ละโครงการมีสาระสำคัญดังนี้

1. โครงการพัฒนาศักยภาพในการออกแบบและผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Product Development Program) เป็นโครงการภายใต้แผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมระยะที่ 2 ที่มีเป้าหมายช่วยเหลือผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ให้มีความเข้มข้นต่อการพัฒนาศักยภาพในการออกแบบและผลิตชิ้นส่วนยานยนต์โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงวิศวกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีรวมทั้งการพัฒนาฐานข้อมูลที่จำเป็นเพื่อต่อไปจะได้นำผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไปแข่งขันสู่ตลาดโลกทั่วโลก ทั้งนี้ได้แบ่งลักษณะงานเป็น 2 ประเภท คือ Product Design, Process Design, การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการทำต้นแบบ โดยโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านที่ปรึกษาประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ คือ ผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้าร่วมโครงการฯ จะสามารถพัฒนาศักยภาพด้านการออกแบบชิ้นส่วนและการผลิตให้ได้ตามกำหนดของลูกค้าผู้ผลิตชิ้นส่วนสามารถลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกิดฐานข้อมูลที่จำเป็นในการออกแบบชิ้นส่วนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาในอนาคตและบุคลากรผู้ร่วมโครงการ ได้รับการพัฒนาทักษะด้านการออกแบบควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
2. โครงการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ (Automotive Human Resource Development Project: AHRDP) หลักสูตร Toyota Production System (TPS) โดยความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสถาบันยานยนต์และบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นโครงการที่ให้คำปรึกษาแนะนำบุคลากรในโรงงานผลิตชิ้นส่วนยานยนต์และอุตสาหกรรมสนับสนุนในการจัดทำกิจกรรม TPS ที่เต็มไปด้วยความตั้งใจและประสิทธิภาพ สำหรับผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่เป็นคู่ค้าของโตโยต้าทั่วโลก โดยระบบ TPS นี้สามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายเป็นการสร้างระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้าร่วมโครงการ ได้โดยใช้เวลาในการทำงานประมาณ 3-4 เดือน
3. โครงการเสริมสร้างเทคโนโลยีการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Automotive Experts Dispatching Program) เป็นโครงการความร่วมมือกับ Jetro และ JODC ที่ให้บริการปรึกษาแนะนำแก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ทั้งที่เป็น OEM และ REM จำนวนทั้งสิ้น 150 โรงงานในช่วงปี 2546 - 2548 โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ด้วยการปฏิบัติงานจริง
4. โครงการพัฒนาระบบปรับรองความสามารถบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์ (Skill Certification System for Automotive Industry) โดยการกำหนดมาตรฐานรับรองความสามารถบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์และจัดให้มีการฝึกอบรมตามหลักสูตรเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานรับรองความสามารถบุคลากร

5. โครงการเครือข่ายที่ปรึกษาเพื่อผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Consultant Network for Supplier Development) เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันฯ และที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์โดยตรงในการให้บริการที่ครอบคลุมทุกกระบวนการของภาคอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ โครงการฯ ได้อบรมความรู้ด้านมาตรฐาน ISO 9001 ให้แก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ตลอดจนการจัดการคุณภาพและกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญคือการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรให้มีความต้องการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้จริง ตลอดจนการสนับสนุนให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่ต้องการเข้าสู่ตลาดโลก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โครงการฯ ยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของประเทศไทย

ประกอบ มีงสอ (2543) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการเตรียมความพร้อมของธุรกิจ อุตสาหกรรม ใน การยื่นขอรับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอ ก. 18001 ด้วยวิธีเทคนิคเดลฟี่ พบว่า แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากร บุคคล ได้แก่แนวทางในการแต่งตั้งผู้แทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยต้องได้รับ การแต่งตั้งจากผู้บริหารสูงสุดขององค์กรมีความตั้งใจ และทัศนคติที่ดีต่อระบบ นอ ก. 18001 มี อำนาจตัดสินใจในองค์กรแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้รับการแต่งตั้งจากผู้จัดการแนว การพัฒนาและจัดฝึกอบรมจะต้องจัดฝึกอบรมตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้เป็น อย่างน้อยหลักสูตรที่ควรจัดให้กับผู้บริหาร ได้แก่ นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ให้กับคณะกรรมการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ ข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับ ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและการดำเนินงานตามระบบ นอ ก. 18001 หลักประกันความ เสี่ยงและการตรวจประเมินนี้

มยธี สุคันธน (2543) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการเตรียมความพร้อมในการขอรับการ รับรองการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 ขององค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมพบว่า แนวทางเตรียม ความพร้อมด้านบุคลากร ได้แก่การประชุมชี้แจงการสร้างแรงจูงใจ การฝึกอบรมแนวทางการเตรียม ความพร้อมด้านการบริหารจัดการ ได้แก่การใช้ที่ปรึกษาโครงการ, การจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร ด้านสิ่งแวดล้อม, การจัดทำเอกสารด้านสิ่งแวดล้อม, การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ในองค์กร, การ เลือกบริษัทที่ให้การรับรองแหล่งข้อมูล

แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านวัสดุดิบและทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่การพิจารณา คุณสมบัติของผู้ส่งมอบและวิธีการตรวจสอบสินค้าและบริการ โดยเลือกใช้การตรวจสอบแบบสุ่ม มากที่สุดแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านเครื่องจักรอุปกรณ์ ได้แก่การจัดเตรียมทุกส่วนของงาน ที่มีการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านงบประมาณพบว่า องค์กรขนาด ใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีการใช้งบประมาณที่แตกต่างกันในปริมาณสูง ปานกลาง ตามลำดับ

“โครงการ กนกมหกุล (2543) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมผลิตการรับรองมาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9002 พบว่าแนวทางการเตรียมความพร้อมด้านบริหารการจัดการ ได้แก่แนวทางในการเลือกที่ปรึกษาโครงการฯ ซึ่งพบว่าเลือกที่ปรึกษาจากองค์กรภายในประเทศและการตัดสินใจเลือกที่ปรึกษาจะพิจารณาจากราคาก่อตัวที่เหมาะสมส่วนในด้านการเลือกหน่วยรับรองส่วนใหญ่เลือกหน่วยรับรองจากองค์กรจากต่างประเทศและการตัดสินใจเลือกหน่วยรับรองจะต้องเป็นที่ยอมรับของลูกค้า”

ศาสตราจารย์ เฮอร์เบิร์ต เอ. ไซมอน (อังกฤษ: Herbert A. Simon) แห่งมหาวิทยาลัยคาร์เนギ-เมลลอน ที่เมืองพิตต์สเบอร์ก รัฐเพนซิลเวเนีย นักทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นกระบวนการที่ต้องใช้ในการเลือกปฏิบัติด้วยวิธีการที่ดีที่สุดเพื่อกิจกรรมดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กรรูปแบบของการตัดสินใจมีอยู่ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมทางสติปัญญา (Intelligence Activity) เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นให้ต้องคิดตัดสินใจผู้บริการควรหาข้อมูลและสาเหตุของปัญหาก่อนอธิบายปัญหาโดยต้องใช้สติปัญญาอย่างถี่ถ้วน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมออกแบบแผน (Design Activity) เมื่อได้ข้อมูลและสาเหตุของปัญหาแล้ว นำข้อมูลมาร่วมกันวิเคราะห์วางแผนเสนอเป็นตัวเลือก ข้อดี ข้อเสีย ผลที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน

ขั้นที่ 3 กิจกรรมการเลือกสรร (Choice Activity) เลือกวิธีการที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดสามารถนำไปปฏิบัติได้และเกิดผลดี มีการติดตามและประเมินผลการตัดสินใจด้วย

(Peter Ferdinand Drucker) เป็นทั้งนักเขียนและที่ปรึกษาด้านการจัดการทฤษฎีองค์กรชาวอังกฤษได้นำเสนอกระบวนการตัดสินใจเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ให้คำนิยามเป้าหมาย
2. วิเคราะห์ปัญหา
3. พัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหา
4. ตัดสินใจเลือกวิธีที่ดีที่สุด
5. แปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิผล
6. ติดตามและวัดผลลัพธ์

ในการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ในแต่ละวันต้องพบเจอกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ของวิธีการแก้ปัญหาควรเกิดจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากบุคคลที่มีส่วนร่วมในองค์กรเพื่อร่วมกันหาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาดังนั้นบุคลากรในองค์กรควรมีเทคนิคในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการตัดสินใจดังนี้

1. การระดมสมอง (Brain Storming)
2. การใช้เกณฑ์ของกลุ่ม (Nominal Group Technique)
3. เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique)
4. การแสดงบทบาทของผู้ร้าย (Devil Advocacy)
5. การสืบค้นโดยการสนทนา (Dialectical Inquiry)

การตัดสินใจเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการคิดแบบมีเหตุมีผลเพื่อเลือกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดปัญหาและเลือกวิธีการไปปฏิบัติเพื่อให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการตัดสินใจจึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่ต้องทำด้วยความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาปรับปรุงให่องค์การดีขึ้น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการตัดสินใจต้องเกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคคลในองค์กรมาร่วมกันทำงานโดยกำหนดหน้าที่ให้แต่ละคนมีส่วนร่วมเกิดการระดมสมองพูดคุยกันเป็นปัญหาช่วยกันหาข้อมูลให้มากที่สุดมาเป็นฐานข้อมูลในการพิจารณาหลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเสนอแนวทางเลือกโดยบอกข้อดีและข้อเสีย ของวิธีการที่จะใช้ในการแก้ไขปัญหาเกิดวิธีการแก้ไขปัญหาที่หลากหลายมีตัวเลือกมีแนวทางในการตัดสินใจมากขึ้น โดยพิจารณาผลที่เกิดผลกระทบกับองค์การน้อยที่สุดสามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิผล ดังนั้นบทบาทของผู้บริหารที่คืนออกจากจะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ที่ดีแล้วยังต้องรับบทบาทผู้จัดการสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Disturbance Handler) ที่ดีด้วย

แนวคิดและปรัชญา

จากวิธีการในข้างต้น สามารถอธิบายความหมายและหลักการของขบวนการรวมถึงค่าตัวประต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

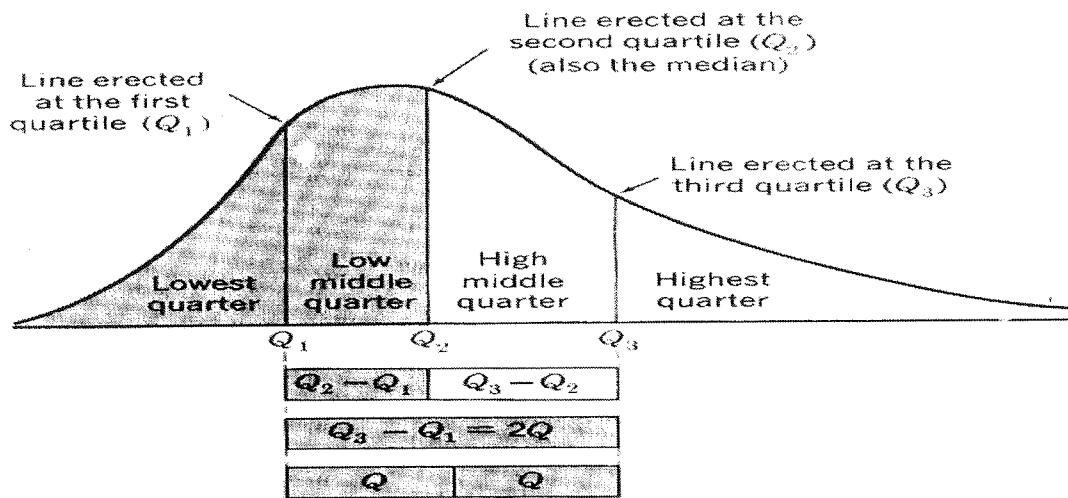
- มัธยฐาน (Median)
- ควอไทล์ (Quartile)
- พิสัย (Range)
- พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

1. มัธยฐาน (Median)

มัธยฐานของข้อมูลชุดใดชุดหนึ่ง เป็นค่าที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลชุดนั้น เมื่อจัดเรียงข้อมูลจากน้อยสุดไปทางมากสุด (นพพร แheymang, 2547: หน้า 77)

2. ควอไทล์ (Quartile)

ควอไทล์ คือค่า 3 ค่าที่แบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วนเท่า ๆ กัน เรียกค่าที่ 3 ว่า ควอไทล์ที่ 1 (Q_1) ควอไทล์ที่ 2 (Q_2) หรือค่ามัธยฐาน และควอไทล์ที่ 3 (Q_3)

ภาพที่ 2-1 ตำแหน่งของ Q_1 , Q_2 , และ Q_3 (นัตตรคิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544)

จากภาพที่ 2-1 เมื่อเรานับจากค่าต่ำสุดหรือค่าแรกจนถึง $1/4$ ของข้อมูลทั้งหมด เราเรียกว่าค่าวาไทล์แรก (First Quartile) ใช้สัญลักษณ์ว่า Q_1 นับขึ้นมาอีกจนถึงข้อมูลส่วนสุดท้ายหรือส่วนที่สี่ ซึ่งทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน เราจะเรียกส่วนที่ 3 ว่าค่าวาไทล์ที่ 3 หรือ Q_3 ค่ามัธยฐานจะแบ่งครึ่งค่าวาไทล์ที่สองและสามออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งก็คือ Q_2 ค่า Q_1 , Q_2 และ Q_3 คือจุดบนมาตราการวัด

3. พิสัย (Range)

พิสัย คือ ค่าความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่มีค่าสูงสุดกับข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด

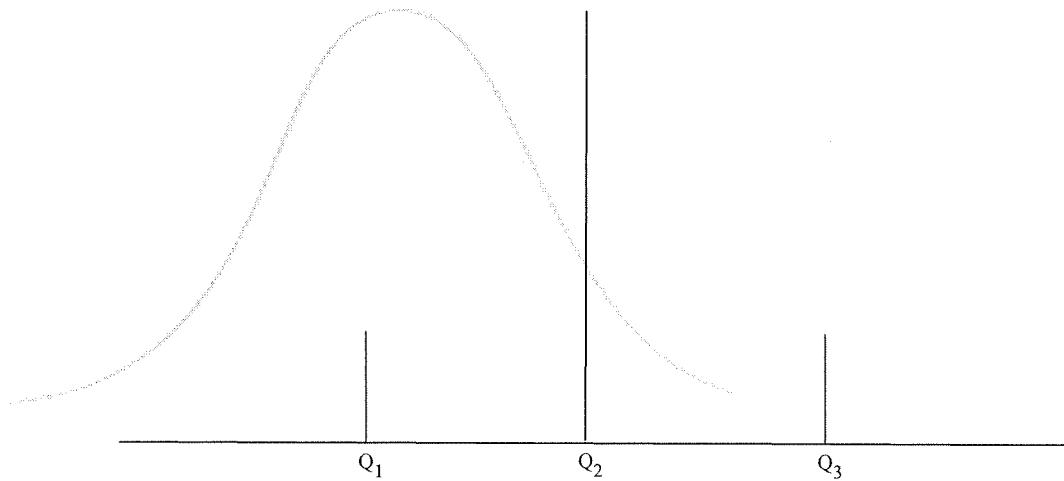
ตัวอย่างที่ 3.5 การหาพิสัยของข้อมูล 5, 7, 4, 8, 9, 10

$$\text{วิธีทำ พิสัย} = \text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}$$

$$= 10 - 4 = 6$$

$$\text{ดังนั้นค่าพิสัย} = 6$$

4. พิสัยระหว่างค่าวาไทล์ (Interquartile Range) ผลต่างระหว่างค่าวาไทล์ที่ 3 กับค่าวาไทล์ที่ 1 โดยที่ค่าพิสัยระหว่างค่าวาไทล์จะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความกิจเห็นของผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่ค่าพิสัยระหว่างค่าวาไทล์แคบ แสดงว่าคำตอบที่วิเคราะห์ได้นั้นมีความสอดคล้องกันของผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่น

ภาพที่ 2-2 การกระจายตัวของข้อมูลปกติ (ลัตรศิริ ปีบะพิมลสิทธิ์, 2544)

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาสามารถนำเอามาอธิบายถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด โดยทำการเปรียบเทียบจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างค่าไถ่คุณค่ากันไปโดยค่าพิสัยระหว่างค่าไถ่จะแสดงถึงค่าความสอดคล้องของข้อมูลคือ ถ้าค่าพิสัยระหว่าง ค่าไถ่อยู่ระหว่าง 0.00 - 1.50 แสดงว่าของข้อมูลที่ได้มีความสอดคล้องกันและค่ามัธยฐานจะแสดงถึง ค่าของข้อมูลหรือคะแนนที่อยู่ตรงกลางของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งถ้าค่าที่อยู่ตรงกลางมีค่าสูงแสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ในระดับคะแนนที่สูง

ในที่นี้จะทำการพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างค่าไถ่ หรือค่า IR ของข้อมูลแต่ละชุดเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นจึงจะทำการพิจารณาจากค่ามัธยฐานเพื่อลำดับความสูง - ต่ำ ของคะแนน ในการพิจารณาตัดสินใจเลือกคำตอบที่มีคะแนนสูงสุด ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจในประเด็นปัญหาต่าง ๆ

ค่าอินเตอร์คัวไถ่ เรนจ์ (Inter Quartile Range) หรือค่า IR เป็นค่าแสดงการกระจายของคำตอบโดยมีความหมายดังนี้

- ค่า IR ตั้งแต่ 0.00 - 0.99 ถือว่าคำตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันสูงมาก
- ค่า IR ตั้งแต่ 1.00 - 1.99 ถือว่าคำตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันสูง
- ค่า IR ตั้งแต่ 2.00 - 2.99 ถือว่าคำตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันต่ำ
- ค่า IR ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ถือว่าคำตอบข้อนี้ ไม่มีความสอดคล้องกัน

ตัวอย่างที่ 1 บริษัทก่อสร้างแห่งหนึ่ง ต้องการที่จะตัดสินใจลงทุนทำธุรกิจร่วมกับบริษัทใด บริษัทหนึ่ง โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น หรือค่า IR ของแต่ละบริษัท และบริษัทก่อสร้างควรตัดสินใจเลือกลงทุนในการทำธุรกิจกับบริษัทใดระหว่างบริษัท A, B หรือบริษัท C

ตารางที่ 2-2 ตัวอย่างค่าอินเตอร์คิวอุ่น หรือค่า IR ของบริษัทแห่งหนึ่ง

บริษัท	ค่ามัธยฐาน (Median)	ค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น หรือค่า IR
A	3	1.00
B	5	1.80
C	4	1.50

คำตอบ คือ บริษัทก่อสร้าง ควรเลือกลงทุนทำธุรกิจกับบริษัท C เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากค่าในตารางจะเห็นได้ว่าค่า IR ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ มีค่าความคิดเห็นที่สอดคล้องกันจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.00 - 1.50 จะมีเพียง 2 บริษัท คือ บริษัท A และ C หลังจากนั้นจะพิจารณาตัดสินใจจากบริษัทที่มีค่ามัธยฐานสูงที่สุด นั่นก็คือ บริษัท C

ถ้ากรณีที่ $IR = 0.00$ นั้นเป็นผลเนื่องจาก $Q_3 - Q_1$ มีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งหมายถึงคำตอบของผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ระหว่างค่าอุ่นที่ 3 และค่าอุ่นที่ 1 นั้นไม่มีการกระจายตัว

ตัวอย่างที่ 2 การหาค่า IR ที่มีค่าเท่ากับ 0.00

สมมุติข้อมูล 1, 2, 2, 2, 2, 2, 2, 2, 2, 4

Q_1 คือ ตำแหน่งที่ 2.5 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2

Q_3 คือ ตำแหน่งที่ 7.5 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2

ดังนั้น $Q_3 - Q_1$ จะมีค่าเท่ากับ 0.00 ซึ่งหมายถึงคำตอบที่อยู่ระหว่าง Q_3, Q_1 ไม่มีการกระจายตัวของข้อมูล

บทสรุป

เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) จัดว่าเป็นวิธีวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non - Experimental Research) เป็นวิธีวิจัยเชิงบรรยายประเภทหนึ่งที่ใช้ในการพยากรณ์ภาพในอนาคตโดยใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียว เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวนตั้งแต่

17 คนขึ้นไปโดยเก็บข้อมูลจำนวน 3 - 4 รอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดซึ่งการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายนิยมนำไปใช้กับการวิจัยในอนาคตทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแต่ก็สามารถนำไปวิจัยทางด้านอื่น ๆ ได้เช่นกันเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้วางแผนการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตที่คาดว่า น่าจะเกิดขึ้น ขั้นตอนการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายเริ่มต้น ด้วยการกำหนดประเด็นสำคัญของปัญหาการวิจัยการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลและการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของ การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายคือ การสร้างเครื่องมือชี้ ให้แก่แบบสอบถามตามแบบปลายเปิดในรอบที่ 1 หลังจากนั้นจึงพัฒนาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าในรอบที่ 2, 3 และรอบที่ 4 ซึ่งเป็นรอบสุดท้าย หลังจากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างค่าว่า ใกล้ เพื่อพิจารณาค่าพิสัย ระหว่างค่าว่า ใกล้ที่มีค่าน้อย ๆ ซึ่งแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในประเด็น ดังกล่าว แล้วนำผลที่ได้ไปสรุปรายงานข้อค้นพบภาพในอนาคตการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจึงมี ความสำคัญ ต่อการพยากรณ์ประเด็นต่าง ๆ ในอนาคตอย่างไรก็ตามภาพในอนาคตจะเป็นจริงหรือ ไม่นั้นย่อมขึ้น อยู่กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลซึ่งจะต้องคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาที่วิจัยอย่างแท้จริงภาพในอนาคตที่เกิดจากการพยากรณ์จึงจะไม่คาดเดือน ไปจากความเป็นจริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า เรื่องการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์โดยใช้เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) โดยอาศัยการพัฒนาแบบสอบถามจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นหลักเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยวิธีการดังนี้

1. ศึกษารูปแบบการวิจัย
2. คัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษารูปแบบการวิจัย

ประเด็นปัญหาของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟี่ ควรเป็นปัญหาที่ไม่มีคำตอบถูกต้องและสามารถทำวิจัยได้โดยอาศัยมติจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอนาคต เพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการตัดสินใจหรือวางแผนการดำเนินการ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม 3 รอบ และนำคำตอบที่เป็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 มาเป็นข้อสรุปผลการวิจัยหรือข้อยุติ

คัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟี่จะต้องเป็นผู้ที่รู้จริงและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา นอกจากนี้ยังจะต้องคัดเลือกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญที่ยินดีเสียสละเวลาให้ สามารถตอบแบบสอบถามได้เจนเร็จสืบกระบวนการวิจัยและสามารถติดต่อได้สะดวก สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามจะไม่มีกำหนดตายตัวว่ามีจำนวนเท่าใด แต่จากผลการประชุมประจำปีของ California Junior Colleges Association เมื่อปี พ.ศ. 2514 ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟี่ว่าถ้าใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คนขึ้นไปอัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะน้อยมาก การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟี่จึงใช้

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คนเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามสามารถใช้ผู้เชี่ยวชาญน้อยกว่านี้ก็ได้แต่อัตราการลดลงของความคาดเคลื่อนจะสูงขึ้นตามตารางที่ปรากฏ

จากคุณลักษณะดังกล่าวผู้จัดทำหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการทำระบบ ISO ดังนี้

- เป็นผู้มีประสบการณ์หรือตำแหน่งหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการทำระบบ ISO TS-16949: 2009

- เป็นผู้มีประสบการณ์และมีความรู้ในการวางแผนการทำงาน

- เป็นผู้มีประสบการณ์และเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 3-1 สรุปจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เป็นก足以ตัวอย่างในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลไฟ

ลำดับ	ตำแหน่งงาน	ประสบการณ์ทำงาน (ปี)	ประเภทองค์กร (ชื่อส่วนงานยานยนต์)	ดำเนินกิจการโดย	
				คนไทย	ต่างชาติ
1	ตัวแทนฝ่ายบริหารที่ดูแลรับผิดชอบการจัดการคุณภาพทั้งระบบ (QMR)	15	วาร์โอลด์/ เสีย	20%	80%
2	ตัวแทนฝ่ายบริหารที่ดูแลรับผิดชอบการจัดการคุณภาพทั้งระบบ (QMR)	14	เบารอดบันต์		100%
3	ตัวแทนฝ่ายบริหารที่ดูแลรับผิดชอบการจัดการคุณภาพทั้งระบบ (QMR)	12	ระบบเกียร์บี๊อก	100%	
4	ผู้จัดการแผนกประกันและควบคุมคุณภาพ	11	ระบบบังคับเลี้ยว	10%	90%
5	ผู้จัดการแผนกประกันและควบคุมคุณภาพ	10	ระบบคิสค์เบรค	100%	
6	ผู้จัดการแผนกประกันและควบคุมคุณภาพ	10	ระบบถุงลมนิรภัย		100%
7	ผู้จัดการแผนกประกันและควบคุมคุณภาพ	9	ชุดคอนโซลหน้า	100%	
8	ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ	12	ระบบหน้าจอหน้า	100%	
9	ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ	10	ระบบกรองอากาศ		100%
10	ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ	9	ระบบท่อแอร์	100%	
11	ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ	6	ชุดสายพาน	100%	
12	ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกควบคุมคุณภาพ	5	ชุดสายไฟ		100%
13	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	4	ระบบเพลาส์กัลัง	90%	10%

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ลำดับ	ตำแหน่งงาน	ประสบการณ์ทำงาน (ปี)	ประเภทของธุรกิจ (ขึ้นส่วนยานยนต์)	ดำเนินกิจการโดย	
				คนไทย	คนต่างชาติ
14	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	4	ระบบโซลูชันอัพ	90%	10%
15	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	4	ระบบห้องไอเดีย		100%
16	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	3	ระบบสารหล่อลื่น		100%
17	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	3	ห้องน้ำมันเชื้อเพลิง	90%	10%
18	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	2	นีโอตและสกู๊ป	10%	90%
19	หัวหน้าแผนกควบคุมคุณภาพ	1	ระบบปั๊มแรงดัน		100%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลไฟร์กีคือแบบสอบถาม “ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์” ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยคำนึงถึงการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ 3 รอบ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา โดยทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยให้ผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการศึกษาสำหรับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ตัวอย่างแบบสอบถามรอบแรกโดยการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตฯ ยานยนต์ มีอะไรบ้าง

.....
ข้อที่ 2 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....
ฯลฯ

แล้วนำเข้ามาวิเคราะห์ผล และเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามในรอบต่อ ๆ ไป

ขั้นที่ 2 พัฒนาจากคำตอบของแบบสอบถามในขั้นที่ 1 โดยการรวมความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเข้าด้วยกัน รวมทั้งตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกันออก หลังจากนั้นจึงสร้าง

แบบสอบถามรอบที่ 2 โดยที่แบบสอบถามความคิดเห็นในรอบนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณก่อ
5 ระดับ ซึ่งแบบสอบถามนี้สร้างขึ้นตามข้อมูลที่ได้จากการอุบัติ ซึ่งแต่ละช่วงมีคะแนนต่างกันดังนี้
 ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 ระดับคะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 ระดับคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด
 นำแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 19 ท่าน จัดลำดับความคิดเห็น ดังนี้

ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามรอบที่ 2

ข้อ	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	กำหนดเนื้อหาสาระตามความต้องการของแต่ละบุคคล					

ขั้นที่ 3 นำคำตอบของข้อมูลที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควาอีเกล (Interquartile Range) แล้วสร้างแบบสอบถามใหม่โดยใช้ คำダメเดิมในแบบสอบถามในรอบที่ 3 พร้อมทั้งแสดงค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควาอีเกลของ คำตอบของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญบางท่านที่ตอบไม่สอดคล้องกับกลุ่มยืนยันคำตอบ หรือ เปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญเปลี่ยนแปลงคำตอบที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควาอีเกล ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงเหตุผลประกอบ

ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามตามรอบที่ 3

ข้อ	ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น					Mdn	I.r
		5	4	3	2	1		
1	ควรกำหนดเนื้อหาสาระตามความต้องการของแต่ละบุคคล							

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 ท่านเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์และรายละเอียดของการวิจัยโดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละท่านที่มีต่อการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 รอบ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามปลายเปิดในรอบแรก มาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยใช้ข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยพยากรณ์เนื้อหา และความหมายเดิมที่มีความใกล้เคียงกัน ไว้ข้อเดียวกันจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับและขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

3. นำข้อมูลที่ได้ในรอบที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไถลเป็นรายข้อแล้วสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 โดยใช้คำถามเดิมพร้อมทั้งแสดง ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไถลที่คำนวนได้ในแต่ละข้อนำมาแสดงให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาและขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานและความแตกต่างค่าพิสัยระหว่างค่าว่าไถลเพื่อพิจารณาและคัดเลือกข้อความที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นสถิติเบื้องต้น (พุทธิ วงศ์รัตนะ, 2537: หน้า 47-48) ได้แก่

1. การวัดแนวโน้มเชิงสู่ส่วนกลาง หรือค่ามัธยฐาน (Median)
2. การวัดการกระจายของข้อมูล หรือค่าพิสัยระหว่างควาอิเกล (Inter Quartile Range)

การหาค่ามัธยฐาน

1. หากความถี่สะสม (จากคะแนนสูงสุดไปหา ค่าคะแนนต่ำสุด)

2. หาก $\frac{N}{2}$ เพื่อหาว่าค่ามัธยฐานตกอยู่ชั้นคะแนนใด แล้วหาขอบเขตของคะแนนจริง

(Exact limit)

3. หาก F, f, i

$$4. \text{แทนค่าในสูตร} \Rightarrow \text{Median} = L + i \left(\frac{\frac{N}{2} - F}{f} \right)$$

เมื่อ

$$\text{Median} = \text{มัธยฐาน}$$

L = ปีกจำกัดด่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐาน

N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

i = อันตรภาคชั้น

F = ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงคะแนนที่เป็นปีกจำกัดบนของคะแนนในชั้นก่อน
ชั้นที่มีมัธยฐาน

f = ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน ใช้เกณฑ์ในการแปลผลดังนี้ (จุนพล พูลภัทรชีวิน, 2535: หน้า 14)

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 ขึ้นไป หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่าง การคำนวณหาค่ามัธยฐาน (นันทา เศรษฐปราวีโนทัย และธีรภัทร หริรัตน์, 2546:
หน้า 19 - 20)

ตัวอย่างที่ 1 จงหาค่ามัธยฐานของข้อมูล 3, 8, 2, 6, 7, 9, 1

วิธีทำ เรียงข้อมูลจากน้อยไปมากจะได้ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 ค่ามัธยฐานที่ได้คือ 6

ตัวอย่างที่ 2 จงหาค่ามัธยฐานของข้อมูล 3, 8, 2, 6, 7, 9

วิธีทำ เรียงข้อมูลจากน้อยไปมากจะได้ 2, 3, 6, 7, 8, 9

$$\text{ค่ามัธยฐาน} = (6+7) / 2 = 6.5$$

การหาค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น

1. เรียงลำดับข้อมูลจากน้อยไปมาก

2. หาค่า Q_3 โดยคำนวนจากสูตร $3(N+1) / 4$ ถ้าผลลัพธ์เป็นเลขไม่ลงตัวให้ปัดเป็นเลข

จำนวนเต็มที่ใกล้เคียงมากที่สุด (ถ้าผลลัพธ์เป็น 0.5 ให้ปัดลงเป็นเลขจำนวนเต็ม)

3. หาค่า Q_1 โดยคำนวนจากสูตร $1(N+1) / 4$ และปัดเป็นเลขจำนวนเต็มที่ใกล้เคียงมาก

ที่สุด

(ถ้าผลลัพธ์เป็น 0.5 ให้ปัดขึ้นเป็นเลขจำนวนเต็ม)

เมื่อ $IR = \text{พิสัยระหว่างค่าอุ่น}$

เมื่อ $Q_1 = \text{ค่าอุ่นที่ } 1$

เมื่อ $Q_3 = \text{ค่าอุ่นที่ } 3$

เมื่อ $N = \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$

การแปลความหมายของค่าความแตกต่างระหว่างค่าอุ่นที่ 1 และค่าอุ่นที่ 3 เป็นความหมายได้ดังนี้

ถ้าพิสัยระหว่างค่าอุ่นที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้น สอดคล้องกัน

ถ้าพิสัยระหว่างค่าอุ่นที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้น ไม่สอดคล้องกัน (จุมพล พุดภัทรชีวิน, 2535: หน้า 23 - 24)

ตารางที่ 3-4 ค่าอันตรภาคชั้น (นัตรศิริ ปียะพิมลสิทธิ์, 2544)

อัตรภาคชั้น	f
55-59	1
50-54	1
45-49	3
40-44	4
35-39	6
30-34	7
25-29	12
20-24	6
15-19	8
10-14.	2
	N = 50

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากปัญหาในกรณีศึกษาแนวทางและกลยุทธ์ในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่แน่นอน ขององค์กรรวมถึงคุณภาพและความเหมาะสมในส่วนของพนักงานขององค์กรและการวิเคราะห์ปัญหาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาจากแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในการแก้ปัญหาในแต่ละประเด็นปัญหาจากแบบสอบถามในรอบที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ในการแก้ปัญหาในแต่ละประเด็นปัญหาจากแบบสอบถามในรอบที่ 3

ตอนที่ 4 ภาพแสดงการเปรียบเทียบระหว่างค่ามาตรฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของแต่ละประเด็นปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้ง 5 ปัญหา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา จากแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามปลายเปิดในรอบที่ 1 สามารถสรุป ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ในแต่ละประเด็นปัญหาทั้งหมด ได้ดังนี้

ปัญหาที่ 1 งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. จัดหาแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009, เช่นเงินสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร, เงินรายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุที่ทิ้งแล้ว
2. ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะกรรมการบริหาร

3. การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009
เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงรวมไปถึงค่าที่ปรึกษาโครงการ
4. ติดต่อสอบถามไปยังภาครัฐบาลที่ให้การสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำระบบคุณภาพ แต่ไข卅เดียวกันภาครัฐก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการทางด้านนี้อยู่

ปัญหาที่ 2 การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. การคัดเลือกที่ปรึกษาโครงการและองค์กรที่ให้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009

2. การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3. จัดทำระบบเอกสารและระเบียบในการทำงานของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับนโยบายคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009

4. ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

5. จัดตั้งทีมงานในการทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยให้คำปรึกษาสำหรับทุกฝ่าย/แผนก

ปัญหาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจและการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

2. จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร

3. การสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

4. ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

5. จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉิน โดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ปัญหาที่ 4 การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน
2. จัดการวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
3. จัดตารางการทำ Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน
4. ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมด ได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009
5. ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ
ปัญหาที่ 5 การเลือกวัตถุคุณภาพและผู้ส่งมอบวัตถุคุณภาพที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน โดยได้แนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้
 1. การพิจารณาความคุณการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัตถุคุณให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ
 2. การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ
 3. จัดเตรียมสถานที่เพื่อคุณลักษณะวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิต
 4. จัดตารางการรับและเบิกจ่ายวัตถุคุณในแต่ละช่วงเวลาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแต่ละปัญหาจากแบบสอบถามในรอบที่ 2

ปัญหาที่ 1 งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ตารางที่ 4-1 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างค่าวอไทยและความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา

ลำดับ ที่	แนวทางการแก้ปัญหา	มัธยฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น	พิสัย ระหว่าง ค่าวอ ไทย	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
1	จัดทำแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009, เช่นเงินสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร, เงินรายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุที่ทิ้งแล้ว	5	เห็นด้วยมากที่สุด	1	สอดคล้อง
2	ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแข็งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร	5	เห็นด้วยมากที่สุด	0	สอดคล้องกันสูงมาก
3	การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงรวมไปถึงค่าที่ปรึกษาโครงการ	5	เห็นด้วยมากที่สุด	1	สอดคล้อง
4	ติดต่อสอบถามไปยังภาครัฐบาลที่ให้การสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำระบบคุณภาพแต่ไม่เดียวกันภาครัฐก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการทางด้านนี้อยู่	4	เห็นด้วยมาก	1	สอดคล้อง

สรุปผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4-1 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแนวทางการแก้ไขปัญหา งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแข็งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน 5.00 และค่าพิสัยระหว่างค่าวอไทย 0.00 ซึ่งหมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ปัญหานี้มากที่สุดและมีความสอดคล้องของความคิดเห็นสูงมากจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาที่ 2 การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ตารางที่ 4-2 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างค่าวอไทย และความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา

ลำดับ ที่	แนวทางการแก้ปัญหา	มัธยฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น	พิสัย ระหว่าง ค่าวอ ไทย	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
1	การคัดเลือกที่ปรึกษาโครงการและองค์กรที่ให้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009	4	เห็นด้วย มาก	1	สอดคล้อง
2	การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	5	เห็นด้วย มากที่สุด	0	สอดคล้องกัน สูงมาก
3	จัดทำระบบเอกสารและระเบียบในการทำงานของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับนโยบายระบบ ISO/ TS-16949: 2009	5	เห็นด้วย มากที่สุด	1	สอดคล้อง
4	ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบลึกลงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	3	เห็นด้วย ปาน กลาง	1	สอดคล้อง
5	จัดตั้งทีมงานในการทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยให้คำปรึกษาสำหรับทุกฝ่าย/แผนก	4	เห็นด้วย มาก	1	สอดคล้อง

สรุปผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4-2 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแนวทางการแก้ไขปัญหา การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการการติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน 5.00 และค่าพิสัยระหว่างค่าวอไทย 0.00 ซึ่งหมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้มากที่สุดและมีความสอดคล้องของความคิดเห็นสูงมากจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ตารางที่ 4-3 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างควร/ไม่ควรและความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา

ลำดับ ที่	แนวทางการแก้ปัญหา	มัธยฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น	พิสัย ระหว่าง ควร ไม่	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
1	การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	5	เห็นด้วย มากที่สุด	1	สอดคล้อง
2	จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร	5	เห็นด้วย มากที่สุด	1	สอดคล้อง
3	การสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	4	เห็นด้วย มาก	1	สอดคล้อง
4	ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมด ได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	3	เห็นด้วย ปาน กลาง	1	สอดคล้อง
5	จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉิน โดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	4	เห็นด้วย มาก	1	สอดคล้อง

สรุปผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4-3 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแนวทางการแก้ไขปัญหา การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

2. จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน 5.00 และค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่น 1.00 ซึ่งหมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกันแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดและมีความสอดคล้องของความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาที่ 4 การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ

ตารางที่ 4-4 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างค่าอุ่นและความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ลำดับ ที่	แนวทางการแก้ไขปัญหา	มัธยฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น	พิสัย ระหว่าง ค่าอ ุ่น	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
1	การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน	4	เห็นด้วย มาก	0	สอดคล้องกัน สูงมาก
2	จัดการวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	4	เห็นด้วย มาก	0	สอดคล้องกัน สูงมาก
3	จัดตารางการทำ Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน	4	เห็นด้วย มาก	0	สอดคล้องกัน สูงมาก
4	ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	3	เห็นด้วย ปาน กลาง	1	สอดคล้อง
5	ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ	4	เห็นด้วย มาก	0	สอดคล้องกัน สูงมาก

สรุปผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4-4 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแนวทางการแก้ไขปัญหา การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน
2. จัดการวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

3. จัดตารางการทำ Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน

4. ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน 4.00 และค่าพิสัยระหว่างค่าอย่างต่ำ 0.00 ซึ่งหมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกันแนวทางการแก้ไขปัญหานี้มากที่สุดและมีความสอดคล้องของความคิดเห็นสูงมากจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ปัญหาที่ 5 การเลือกวัตถุคุณภาพและผู้ล่วงมองบัตถุคุณที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

ตารางที่ 4-5 ค่ามัธยฐาน ระดับความคิดเห็น ค่าพิสัยระหว่างค่าอย่างต่ำและความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ลำดับ ที่	แนวทางการแก้ไขปัญหา	มัธยฐาน	ระดับ ความ คิดเห็น	พิสัย ระหว่าง ค่า อย่าง ต่ำ	ความ สอดคล้อง ของความ คิดเห็น
1	การพิจารณาความคุณการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบบัตถุคุณให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ	4	เห็นด้วยมาก	0	สอดคล้องกันสูงมาก
2	การจัดซื้อ-จัดหาวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ	4	เห็นด้วยมาก	0	สอดคล้องกันสูงมาก
3	จัดเตรียมสถานที่เพื่อคุ้มครองภายนอกบัตถุคุณที่ใช้ในการผลิต	4	เห็นด้วยมาก	1	สอดคล้อง
4	จัดตารางการเบิกจ่ายวัตถุคุณในแต่ละช่วงเวลาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน	4	เห็นด้วยมาก	1	สอดคล้อง

สรุปผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4-5 เห็นได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในแนวทางการแก้ไขปัญหา การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบโดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการคือ

1. การพิจารณาความคุณการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบบัตถุคุณให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ
2. การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ

โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน 4.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.00 ซึ่งหมายความว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับแนวทางการแก้ไขปัญหานี้มากที่สุดและมีความสอดคล้องของความคิดเห็นสูงมาก จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหานี้แต่ละประเด็นปัญหา จากแบบสอบถามในรอบที่ 3

การพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหา การจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยสามารถพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของแนวทางการแก้ไขปัญหานี้แต่ละประเด็น โดยพิจารณาได้จาก ค่ามัธยฐานและความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทำโดยการพิจารณาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter Quartile Range) หรือค่า I.R สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาที่ 1 เรื่อง งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร

ประเด็นปัญหาที่ 2 เรื่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นปัญหาที่ 3 เรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009
2. จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร
3. จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉิน โดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ประเด็นปัญหาที่ 4 เรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน

ประเด็นปัญหาที่ 5 เรื่อง การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การพิจารณาความคุณการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัตถุคิบให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ

2. การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ

จากแนวทางในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นที่กล่าวมานี้สามารถนำเอามาสรุปและเสนอในรูปแบบตาราง ดังแสดงในตารางที่ 4-6

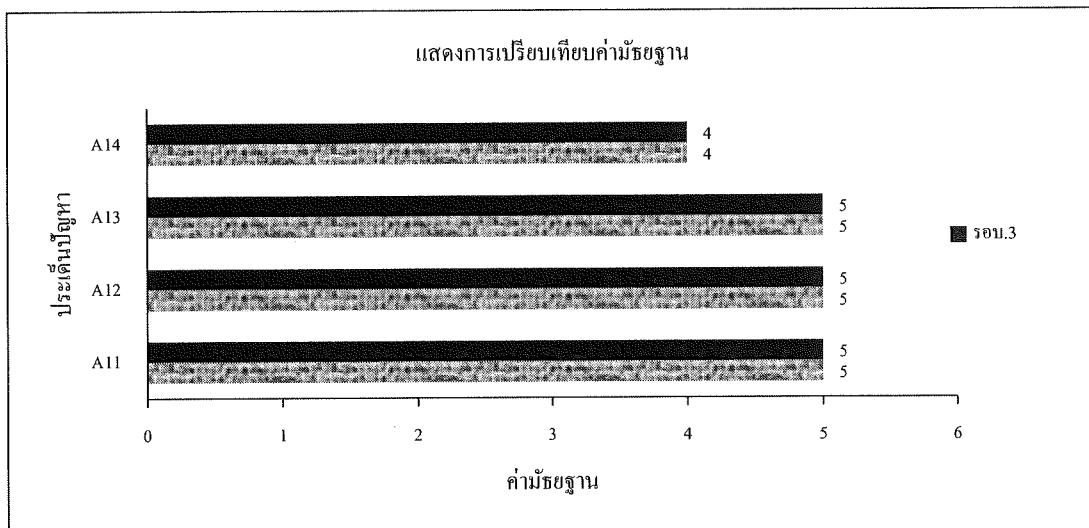
ตารางที่ 4-6 แนวทางในการแก้ไขปัญหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter Quartile Range) หรือค่า I.R ในแต่ละประเด็นปัญหาสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ประเด็นปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา	มัธยฐาน	พิสัย ระหว่าง ควอไอล์
1	งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะกรรมการบริหาร	5	0
2	การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้อง	การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	5	0

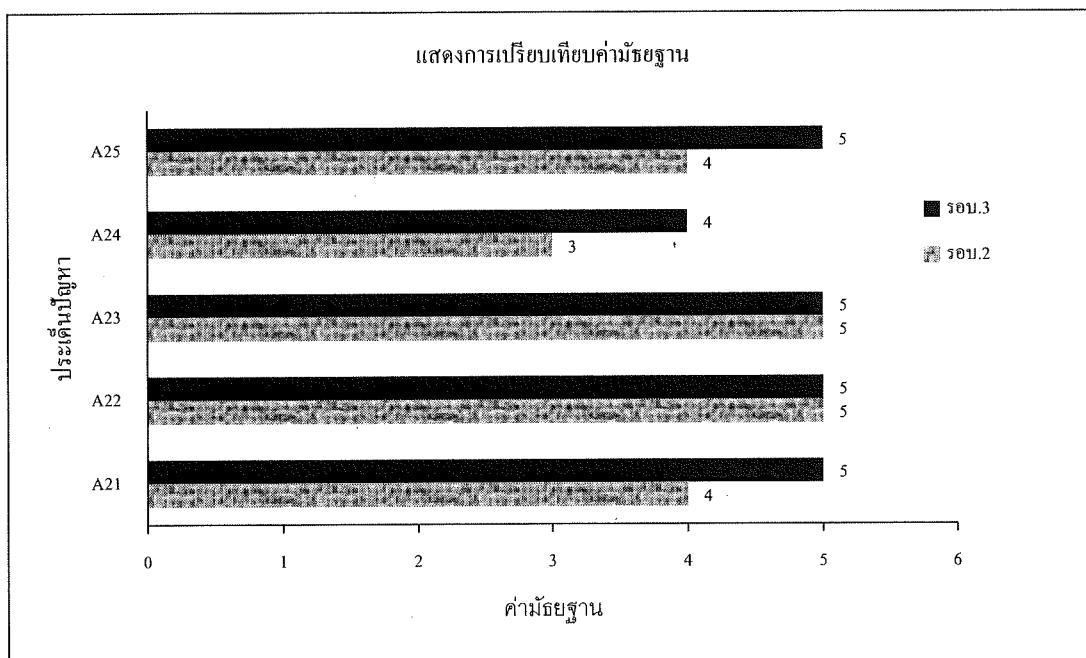
ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ประเด็นปัญหา	แนวทางการแก้ปัญหา	มัชยฐาน	พิสัย ระหว่าง ค่าอ้างอิง
3	การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อม	(1) การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 (2) จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร (3) จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉินโดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	5	1
4	การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO. TS-16949	การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน	5	1
5	การเดือกวัตถุดิบและผู้ส่งมอบวัตถุดิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน	(1) การพิจารณาความคุ้มการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัตถุดิบให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ (2) การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ	5	0

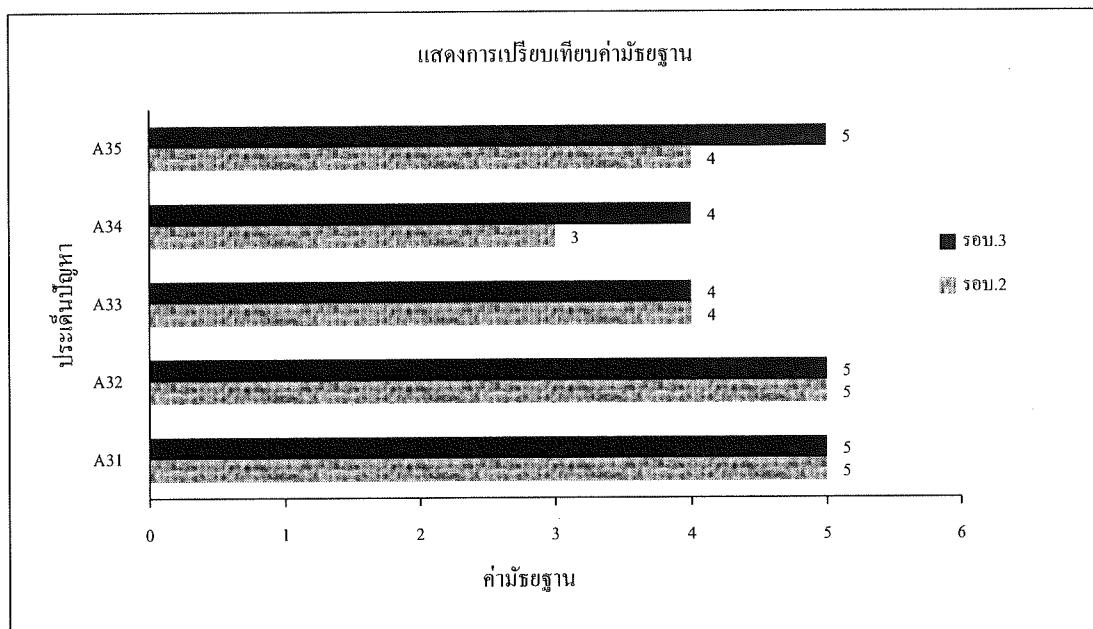
ตอนที่ 4 ภาพแสดงการเปรียบเทียบระหว่างค่ามัชยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหานั้นแต่ละประเด็นปัญหาต่าง ๆ ทั้ง 5 ปัญหา

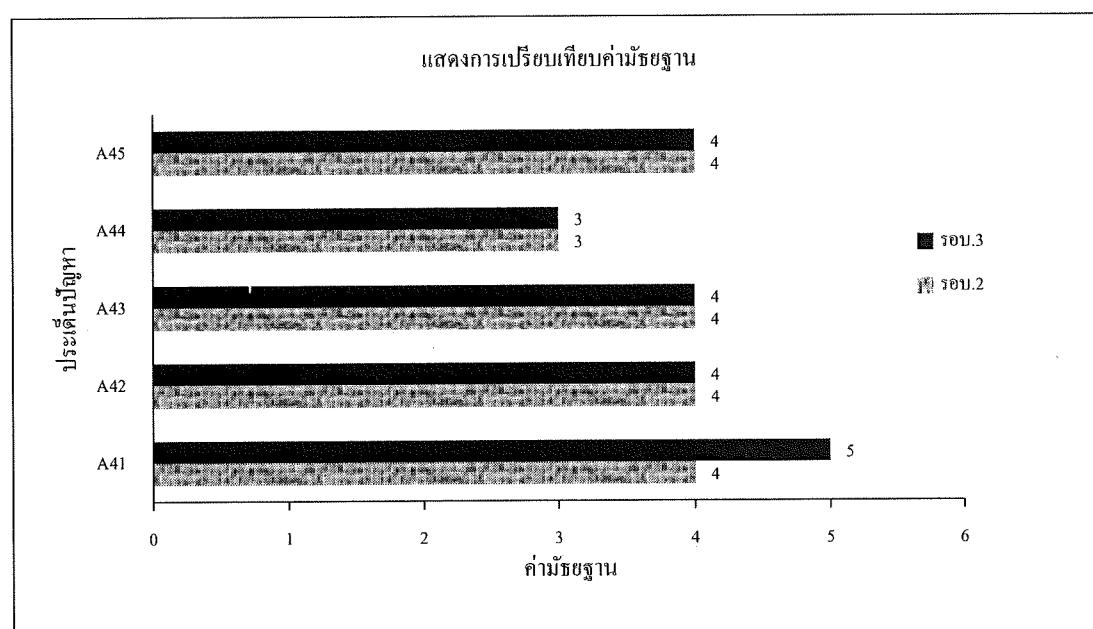
ภาพที่ 4-1 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในเรื่อง งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009

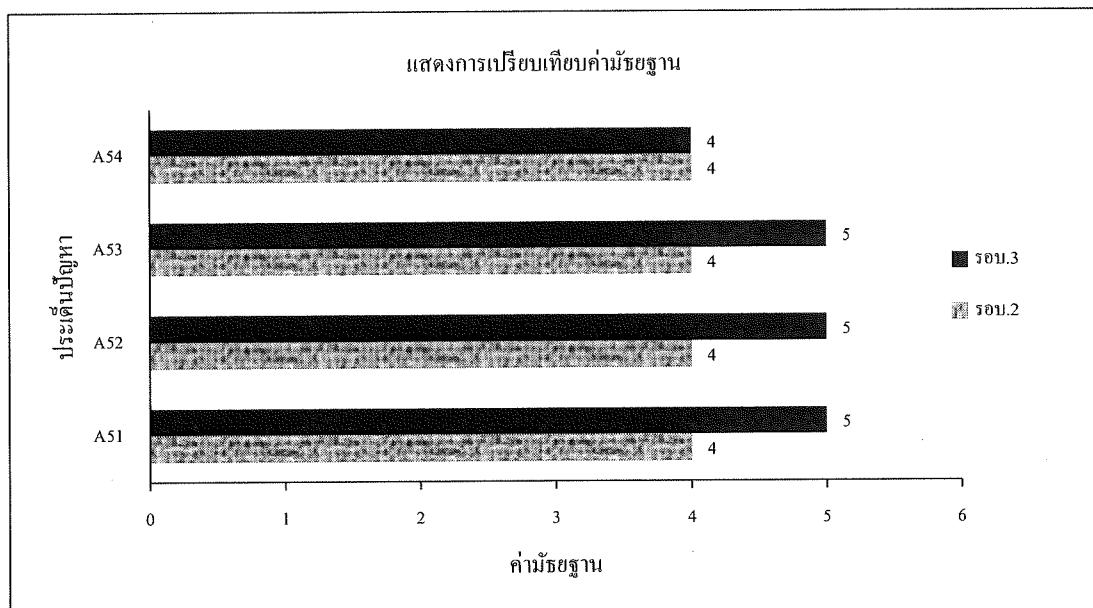
ภาพที่ 4-2 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในเรื่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ภาพที่ 4-3 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงาน และความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ภาพที่ 4-4 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ภาพที่ 4-5 การเปรียบเทียบระหว่างค่ามัธยฐานในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ของปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในเรื่อง การเลือกวัตถุดินและผู้ส่งมอบวัตถุดินที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

ประเด็นปัญหาที่ 1 เรื่อง งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปรดังต่อไปนี้

A11: การแก้ปัญหารื่อง งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ จัดทำแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009, เช่นเงินสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร, เงินรายได้จากการประมูลขายเหมาวัสดุที่ทิ้งแล้ว

A12: การแก้ปัญหารื่อง งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแข็งดึงวัสดุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร

A13: การแก้ปัญหารื่อง งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงรวมไปถึงค่าที่ปรึกษาโครงการ

A14: การแก้ปัญหารื่อง งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ ติดต่อสอบถามไปยังภาครัฐบาลที่ให้การสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำระบบคุณภาพ แต่ไม่สามารถกันภาครัฐก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการทางด้านนี้อยู่

ประเด็นปัญหาที่ 2 เรื่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

A21: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้วยวิธีการ การคัดเลือกที่ปรึกษาโครงการและองค์กรที่ให้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A22: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้วยวิธีการ การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

A23: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้วยวิธีการ จัดทำระบบเอกสารและระเบียบในการทำงานของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับนโยบายระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A24: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้วยวิธีการ ติดอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A25: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 กำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้วยวิธีการ จัดตั้งทีมงานในการทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยให้คำปรึกษาสำหรับทุกฝ่าย/แผนก

ประเด็นปัญหาที่ 3 เรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

A31: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A32: การแก้ปัญหาระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร

A33: การแก้ปัญหาเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงาน และความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ด้วยวิธีการ การสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A34: การแก้ปัญหาเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงาน และความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A35: การแก้ปัญหาเรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงาน และความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉินโดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ประเด็นปัญหาที่ 4 เรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

A41: การแก้ปัญหาเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน

A42: การแก้ปัญหาเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ จัดการวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

A43: การแก้ปัญหาเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ จัดตารางการทำ Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน

A44: การแก้ปัญหาเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

A45: การแก้ปัญหาเรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ด้วยวิธีการ ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

ประเด็นปัญหาที่ 5 เรื่อง การเลือกวัสดุคุณภาพและผู้ส่งมอบวัสดุคุณภาพที่ได้คุณภาพและมาตรฐานโดยกำหนดตัวแปร ดังต่อไปนี้

A51: การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐานด้วยวิธีการ
การพิจารณาควบคุมการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัตถุคิบให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/
ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ

A52: การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐานด้วยวิธีการ
การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคิบที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ

A53: การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐานด้วยวิธีการ
จัดเตรียมสถานที่เพื่อคุ้มครองจากวัตถุคิบที่ใช้ในการผลิต

A54: การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบที่ได้คุณภาพและมาตรฐานด้วยวิธีการ
จัดตารางการรับและเบิกจ่ายวัตถุคิบในแต่ละช่วงเวลาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการแก้ปัญหาในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ในประเด็นปัญหาทั้ง 5 ประเด็น ผู้วิจัยได้สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพบว่า

ประเด็นปัญหาที่ 1 เรื่อง งบประมาณที่ทางบริษัทได้วางแผนเอาไว้สำหรับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร

ประเด็นปัญหาที่ 2 เรื่อง การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/TS-16949:2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นปัญหาที่ 3 เรื่อง การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ

1. การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

2. จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร

3. จัดเตรียมความพร้อมรับสถานะการณ์ฉุกเฉิน โดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009

ประเด็นปัญหาที่ 4 เรื่อง การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน

ประเด็นปัญหาที่ 5 เรื่อง การเลือกวัตถุคืนและผู้ส่งมอบวัตถุคืนที่ได้คุณภาพและมาตรฐานโดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ คือ

1. การพิจารณาความคุ้มการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัสดุดิบให้กับองค์กรร่วมมีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ
2. การจัดซื้อ - จัดหาวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ และจากการที่ได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 นั้นผู้เชี่ยวชาญได้กรุณายอนแบบสอบถามกลับมา เช่น

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์

รอบที่หนึ่ง

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์

มีอะไรบ้าง

งานประมวลงานป้ายขณะทำการตรวจสอบระบบและระหว่างการดำเนินการและที่สำคัญคือความพร้อมของตัวพนักงานเอง

ข้อที่ 2 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร

ควรที่จะศึกษาข้อมูลก่อนการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 อายุงานน้อย 1-2 เดือน เพื่อเตรียมความพร้อมและยังได้ทำการประเมินความรู้ความสามารถของพนักงานของว่ามีความพร้อมแค่ไหน

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่าบุคคลใดที่สามารถให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ที่บริษัทของโดยที่ตัวของที่บริษัทจะเป็นคนขอให้ทำแนะนำ

ข้อที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ไม่มีครับ

ส่วนในรอบที่ 3 พนวบงานหัวข้อผู้เชี่ยวชาญงานท่านได้มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบในรอบที่ 3 ดังเช่น
ข้อที่ 1.2 ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้
ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร

ตารางที่ 5-1 ตัวอย่างแบบสอบถามบางหัวข้อที่ผู้เชี่ยวชาญงานท่านได้มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบ
ในรอบที่ 3

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 1.งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การแก้ไข	1.1 จัดทำแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เช่น เงินสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร, เงินรายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุที่ทิ้งแล้ว.....	*					5.00	1.00	
	1.2 ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะผู้บริหาร เมื่อได้มีเวลาพิจารณาทำก่อนจากข้อมูลเดิมที่เคยให้ไป คือ = 4 แต่ตอนนี้ขอเปลี่ยนเป็น = 5 ก็อัปเดตใหม่ไม่ อนุมัติโครงการนี้ต้องนิรนารต่อไปไม่ได้	*					5.00	0.00	
	1.3 การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างรวมไปถึงค่าที่ปรึกษาโครงการ.....	*					5.00	1.00	
	1.4 ติดต่อสอบถามไปยังภาครัฐบาลที่ให้การสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำระบบคุณภาพ แต่ไขข้อสงสัยกับภาครัฐก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการทางด้านนี้อู่.....		*				4.00	1.00	

อภิปรายผล

จากการที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ถักยณาเด่นของการวิจัยนี้คือ ขบวนการในการดำเนินการวิจัยซึ่งได้ดำเนินการในการวิจัยหลายชั้นตอน โดยเริ่มต้นตั้งแต่การศึกษาข้อมูลเชิงเอกสาร ตัวรายงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และทำการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ จำนวน 19 คน ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้วย เทคนิคเดลฟายจำนวน 3 รอบ นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวมาปรับปรุงและพัฒนาระบบ การจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น จากการวิจัยในครั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยในเรื่องถักยณาเดียวกันที่ผ่านมา ส่วนมากใน การวิจัยโดยทั่วไปจะไม่มีขบวนการในการกลั่นกรองข้อมูลหรือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำ ระบบ ISO/ TS 16949: 2009 โดยการใช้ขบวนการเทคนิคเดลฟาย ใน การศึกษาวิจัยโดยทั่วไปนิยม ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยที่ผู้วิจัยได้ ใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเดลฟาย โดยการกำหนดว่าข้อคิดเห็นหรือแนวทางในการ แก้ไขที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหารการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 จะต้องมีค่ามัธยฐานเท่ากับ หรือมากกว่า 4.00 และค่าพิสัยระหว่างค่า 4.00 จะต้องมีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่า 1.00 ฉะนั้นจะไม่ นำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งหลังจากทำการวิจัยในครั้งนี้สามารถหาข้อยุติของ แนวทางที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในแต่ละประเด็น โดยที่แนวทางการแก้ปัญหานั้นเป็น แนวทางที่ได้ผ่านขบวนการการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้นจำนวน 3 รอบ จนกระทั่งได้ ความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาในการจัดทำระบบคุณภาพ ISO/ TS-16949: 2009 ของ งานวิจัยฉบับนี้ไปใช้ ควรจะมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมประเด็นที่ต้องการทราบหรือเป็นประเด็น ปัญหาที่ต้องการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสถานะการณ์ของแต่ละองค์กรเพื่อประสิทธิภาพ สูงสุดในการแก้ไขปัญหานั้นขององค์กรของ

2. ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัย

2.1 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลและประสิทธิภาพของการแก้ปัญหา ระหว่างการใช้เทคนิคเดลฟาย กับการใช้วิธีการแก้ปัญหาด้วยเทคนิคอื่น ๆ ภายใต้สถานการณ์ เดียวกัน

2.2 ควรสนับสนุนให้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำระบบคุณภาพหรือการแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดทำระบบคุณภาพ ด้วยเทคนิคเดลฟายเพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นที่หลากหลายจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์หรือความรู้ในเรื่องนั้น ๆ

2.3 ควรให้มีการศึกษาและสำรวจผลความพึงพอใจของพนักงาน หลังจากนำแนว ทางการแก้ปัญหาที่ได้ไปประยุกต์ใช้งาน

บรรณานุกรม

- กมล เอกไทยเจริญ. (2532). คู่มือคณิตศาสตร์ ม.5 เล่มที่ 4 ค 014. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็คพับลิชชิ่ง.
- กิตติพงศ์ ใจกลางประเทศไทย. (2550). มาตรฐานการจัดการคุณภาพ สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์.
- วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.thailandindustry.com>
- เกมน บุญอ่อน. (2522). เดลฟาย: เทคนิค. วารสารครุภัณฑ์, 26-28.
- จุ่มพล พูลกัทรชีวน. (2535). เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ใจพิพพ์ เชื้อรัตนพงษ์. (2547). ความไทย. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaiedresearch.org>
- นัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2544). พิสัยระหว่างความไทย. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก
<http://www.watpon.com>
- ชนิดา รักษาเมือง. (2535). การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย เทคนิคการวิเคราะห์นโยบาย.
- กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). เทคนิคการวิจัยสถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาฯ.
- ชุมจิตต์ แซ่นนั่น. (2545). เทคนิคเดลฟายกับงานวิจัย. วารสารศึกษาศาสตร์, 13(101-105).
- ณกร อินทร์พงษ์. (2548). การวางแผนโลจิสติกส์. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศิลก บุญเรืองรอด. (2545). การวิจัยอนาคตทางการศึกษา. วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนา, 3(19-36).
- ศรีทศ เหล่าศรีวงศ์ทอง. (2547). แนวทางการออกแบบระบบบริหารคุณภาพตามมาตรฐาน
ISO/ TS16949: 2002. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เทียน ไชย ตติยารเศรษฐี และรัชดากร ธีรสุจิ. (2548). ความไทยเรนท์. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2551,
เข้าถึงได้จาก <http://www.kasettrang.ac.th>
- ธีระเดช วงศ์นุสรณ์. (2548). "ISO/ TS 16949". วารสาร Market & Trend. 45-46.
- นันทา เศรษฐ์ปราโมทย์ และธีระภัทร หริรัตน์. (2546). คณิตศาสตร์ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- นพพร แทหมแสง. (2547). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คณิตศาสตร์ ม.6
ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- บริษัท บีกคิว เทคนิค จำกัด. (2555). ข้อกำหนดระบบบริหารคุณภาพ ISO9001: 2008 ข้อ 5
ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร (Management Responsibility). วันที่ค้นข้อมูล 4 ตุลาคม
2556, เข้าถึงได้จาก http://www.bigq.co.th/index.php?page=read&a_id=901

บริษัท ควอลิตี้ อัลติเมต จำกัด ประเทศไทย จำกัด. (ม.บ.บ.). ระบบบริหารคุณภาพ ISO/ TS 16949:

2009. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.qatthailand.com>

ประยูร ศรีประสารน์. (2523). เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 14.

ประเทือง เพ็ชรรัตน์. (2530). เทคนิคเดลฟาย. วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนา, 3(38-49).

ประกอบ มีงสอน. (2543). แนวทางการเตรียมความพร้อมของธุรกิจอุตสาหกรรมในการยื่นขอรับ การรับรองมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอกร. 18001

ด้วยวิธีเทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาปัณฑิต, สาขาวิชา
ธุรกิจอุตสาหกรรม, ภาควิชาบริหารเทคโนโลยีคึกคัก, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มยุรี สุกันธนະ. (2543). แนวทางการเตรียมความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO 14001. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาปัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, ภาควิชาบริหาร
เทคโนโลยีคึกคัก, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ผ่องพรรดา ตรัยมคงคลุณ และสุภาพ พัตรารณ์. (2543). การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไฟโรมน์ กนกมหกุล. (2543). แนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมการผลิต
รับรองมาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9002. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาปัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, ภาควิชาบริหารเทคโนโลยีคึกคัก,
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ไฟศาลา หวังพานิช. (2531). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วรชน แสงศักดา, ธนัญญา วสุศรี (2555). การจัดสรรงบประมาณที่การจัดวางแผนกำกับภายในคลังสินค้าโดยใช้
แบบจำลองสถานการณ์ กรณีศึกษาอุตสาหกรรมอาหารระยะปัจจุบัน. ใน เอกสารการประชุม
วิชาการด้านการวิจัยดำเนินงานแห่งชาติ ประจำปี 2555 6-7 กันยายน 2555. กรุงเทพฯ:
โรงแรม พูลแมน บางกอก คิง เพาเวอร์.

สมสุข นากระสุก และดวงพรรดา กริชชาญชัย. (2550). การพัฒนาระบบการจัดการคลังสินค้า
กรณีศึกษาอุตสาหกรรมกระดาษ. ใน การประชุมวิชาการข่ายงานวิศวกรรมอุตสาหกรรม
15(30), 1070 – 1075. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวรรณ เข็มรัตนพงศ์. (2538). การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 19(2), 68-77.

สมควร เทศาภิรัติ. (2548). "ISO/ TS 16949." วารสาร *Industrial Technology Review*. 42-43.

_____. (2545). "QS 9000 ถึง ISO/ TS 16949." วารสาร *For Quality*. 43-44.

- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครเหนือ. (2550). ข้อกำหนดระบบบริหารคุณภาพ ISO/ TS 16949. วันที่ค้นข้อมูล 8 ตุลาคม 2556, เข้าถึงได้จาก <http://www.kmitnbxmie8.com>
- อรร生生 นวัฒนาจิต, ศุภชัย กิตติพेण และกันยา อัครอเรีย. (2552). การปรับปรุงการจัดเก็บสินค้าคงคลังผลิตภัณฑ์นำ入模 ไม่บรรจุขวด โดยใช้ชั้นวางสินค้าและการจัดเก็บสินค้าตามปริมาณความต้องการพื้นฐาน. ใน เอกสารการประชุมตั้มมนавิชาการด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ครั้งที่ 9 (*ThaiVCML2009*) 19-21 พฤษภาคม 2552, (หน้า 309-319). ชลบุรี: คณะโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2544). การพยากรณ์เพื่อการตัดสินใจทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์. อุทัย จึงกัตตี. (2546). “ISO/ TS 16949 มาตรฐานล่าสุดมาเพื่อปิดฉาก QS 9000”. วารสาร *Market & Trend*. 47-48.
- Alan, R., Phil, C., & Peter, B. (2006). *The Handbook of Logistics And Distribution Management* (ดร.วิทยา สุหฤทดำรง, ดร.วิชัย รุ่งเรืองอนันต์, ดร.บุญทรัพย์ พานิชการ, แปล). กรุงเทพฯ: อี.ไอ.สแควร์ พับลิชชิ่ง.
- Alex, J. D. (1970). *The Delphi Method: Techniques and applications*. Retrieved Oct 8, 2013, from <http://is.njit.edu/pubs/delphibook/>
- Andre, D. L., Andrew, V. D. H. & Custafsan. (1975). *Program Planning A Guide To Nominal Group And Delphi Process* Glenview. IL: Scott Foresman & Company.
- Douglas, M.L., James, R.S., & Lisa, M.E. (2004). การจัดการโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ (กมลชนก สุทธิวานถุตุณี, ศลิษา ภมรสติตย์, จักรกฤษณ์ ดวงพัสดุรา, แปล). กรุงเทพฯ: แมคโคร-อิลด อินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์.
- Edward, H.F. (2006). *World-Class Warehousing and Material Handling* (อนุวัฒน์ ทรัพย์พี้ชผล, ไพบูลย์ กิจวรุณี, แปล). กรุงเทพฯ: อี.ไอ.สแควร์ พับลิชชิ่ง.
- Jay, H., & Barry, R. (2005). *Operations Management* (จินตนัย ไพรสอนท์, ผ่องใส เพชรรักษ์, อาทัย พิจสุนทรชัยกุล, รชนก คำบัญ, โสมสกาว สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, กิตติชัย ອธกุลรัตน์, ศิรัตน์ แจ้งรักษ์สกุล, แปล). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็คคิวเคลชั่น อินโดไชน่า จำกัด.
- Jensen, C. (1996). *Delphi in depth: Power techniques from the experts* Berkeley. Singapore: McGraw-Hill.
- Johnson, P. L. (1993). *ISO 9000 Meeting The New International Standard*. Singapore: McGraw-Hill.

- Linstone, H. A. & Turoff, M. (1975). *The Delphi method: Technique and Applications*. Massachusetts: Addison Wesley.
- Macmillan, T. (1971). *The Delphi Techniques*. Ca: Monterey.
- Norman, D. C. (1969). *The Delphi method: An Experimental Study of Group Opinion*. Ca: Rand Corporation.

ภาคพนวก

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

**เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/TS 16949:2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์
รอบที่หนึ่ง**

ข้อที่ 1 ท่านคิดว่าปัญหาจากการจัดทำระบบ ISO/TS 16949:2009 ของอุตฯ ยานยนต์ มีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่าบุคคลใดที่สามารถให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/TS 16949:2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ รอบที่สอง

คำชี้แจง

แบบสอบถามรอบที่สองนี้ ผู้วิจัยได้รับรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์และสรุปเป็นข้อความในแต่ละปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/TS 16949:2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ ในแต่ละประเด็นความคิดเห็น ครอบคลุมความเห็นส่วนใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญที่ให้สัมภาษณ์

ในขั้นตอนนี้ โปรดかれื่องหมาย ในช่องความคิดเห็นในแต่ละข้อความที่ผู้วิจัยสรุป และได้นำเสนอในแบบสอบถามนี้ ท่านมีความคิดเห็นกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในระดับใด เกณฑ์การพิจารณาความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อความเที่ยงตรงของผู้วิจัย ช่วงระยะเวลาของการตอบแบบสอบถามในรอบที่สองและรอบที่สาม ควรเป็นระยะที่ไม่ห่างกันมากนัก ดังนั้นจึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามรอบนี้ กายใน 1 สัปดาห์

ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านได้อ่านและให้ความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “ปัญหาในการจัดทำระบบคุณภาพ TS-16949”	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ปัญหาเรื่องการบริหารองค์กร						
1	งบประมาณในการจัดทำระบบคุณภาพ. TS-16949: 2009					
2	การกำหนดนโยบาย, วัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การจัดทำระบบคุณภาพ TS-16949: 2009					
3	การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล					
4	เครื่องจักรและอุปกรณ์					
5	การเลือกวัตถุคิบและผู้ส่งมอบวัตถุคิบ					

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ปัญหาที่ 1 งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009						
แนวทาง การแก้ไข	1.1 จัดทำให้เหลือเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009, เช่นเงินสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร เงินรายได้จากการประมูลขาย เศยร์สุดที่ทั้งแล้ว					
	1.2 ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กรแจ้งถึงวัสดุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคอมพิวเตอร์					
	1.3 การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงรวมไปถึงค่าที่ปรึกษา โครงการ					
	1.4 ติดต่อสอบถามไปยังภาครัฐบาลที่ทำการสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะมาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำระบบคุณภาพ แต่ในขณะเดียวกันภาครัฐก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอ ต่อความต้องการทางด้านนี้อีกด้วย					

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/TS-16949:2009”	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 平常	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ปัญหาที่ 2 การกำหนดนโยบายการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009						
แนวทาง การแก้ไข	2.1 การคัดเลือกที่ปรึกษาโครงการและองค์กรที่ให้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	2.2 การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง					
	2.3 จัดทำระบบเอกสารและระเบียบในการทำงานของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับนโยบายระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	2.4 ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	2.5 จัดตั้งทีมงานในการทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยให้คำปรึกษาสำหรับทุกฝ่าย/แผนก					

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009"	ระดับความคิดเห็น				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 平常	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ปัญหาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009						
แนวทาง การแก้ไข	3.1 การสร้างความเข้าใจและมีการผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	3.2 จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับพนักงานในองค์กร					
	3.3 การสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	3.4 ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	3.5 จัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินโดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ปัญหาที่ 4 การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO.TS-16949: 2009						
แนวทาง การแก้ไข	4.1 การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน					
	4.2 จัดการวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักร ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ					
	4.3 จัดตารางการทำงาน Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน					
	4.4 ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมด ได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009					
	4.5 ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่าเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ					

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	平常	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาที่ 5 การเดือกวัตถุคุณภาพและผู้ส่งมอบวัตถุคุณภาพที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน						
แนวทาง การแก้ไข	5.1 การพิจารณาความคุ้มครองของผู้ที่ทำการ ส่งมอบวัตถุคุณภาพให้กับองค์กรที่มีความถูกต้อง รวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ ต้องการ					
	5.2 การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคุณภาพที่ใช้ในการผลิตมี ความถูกต้องตรงตามความต้องการ					
	5.3 จัดเตรียมสถานที่เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยใน การผลิต					
	5.4 จัดตารางการรับและเบิกจ่ายวัตถุคุณภาพในแต่ละ ช่วงเวลาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน					

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำระบบ ISO/ TS 16949: 2009 ของอุตสาหกรรมยานยนต์ รอบที่สาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามในรอบที่สาม นี้ เป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ และการสรุปความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญที่ได้ทำการตอบแบบสอบถามจากรอบที่สอง โดยแบบสอบถามในรอบที่สามนี้ ผู้วิจัยได้แสดงตำแหน่งค่าตอบของกลุ่มและค่าตอบของท่านว่ามีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด เพื่อท่านจะได้พิจารณาบทวนค่าตอบของท่านอีกรอบหนึ่ง เพื่อยืนยันหรือเปลี่ยนแปลง ค่าตอบ โดยสอดคล้องที่ใช้ในการนำเสนอ ได้แก่

1. ค่ามัธยฐาน (Median) หมายถึง ค่ากลางของค่าตอบทั้งหมดในแต่ละข้อ ผู้วิจัยได้แสดงค่ามัธยฐานไว้ในช่องค่าระดับความคิดเห็น ด้วยเครื่องหมายดอกจันทร์ (*)

2. ค่าอินเตอร์ ควอ ไทรล์ เรนจ์ (Inter quartile range) หรือค่า IR เป็นค่าแสดงการกระจายของค่าตอบโดยมีความหมายดังนี้

ค่า IR ตั้งแต่ 0.00 - 0.99 ถือว่าค่าตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันสูงมาก

ค่า IR ตั้งแต่ 1.00 - 1.99 ถือว่าค่าตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันสูง

ค่า IR ตั้งแต่ 2.00 - 2.99 ถือว่าค่าตอบข้อนี้ มีความสอดคล้องกันต่ำ

ค่า IR ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ถือว่าค่าตอบข้อนี้ ไม่มีความสอดคล้องกัน

ค่า IR นี้จะแสดงไว้ในช่องด้านขวาของช่องระดับความคิดเห็น

3. ขอให้ท่านตรวจดูในแต่ละข้อว่า ค่าตอบเดิมของท่านแสดงไว้ด้วยเครื่องหมาย ✓ กับ ค่าตอบของกลุ่มแสดงด้วยเครื่องหมายดอกจันทร์ (*) อุปกรณ์ความเหมาะสมเดียวกันหรือไม่

4. ถ้า ✓ กับ * อุปกรณ์ความเหมาะสมเดียวกัน หมายความว่าค่าตอบของท่านตรงกันกับค่าตอบของกลุ่ม ถือว่าความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับกลุ่ม ท่านไม่ต้องทำอะไรในข้อนี้

5. ถ้า ✓ กับ * อุปกรณ์ห่างกัน 1 ช่อง เช่น * อุปกรณ์ความเหมาะสม 4 และ ✓ อุปกรณ์ช่องค่าความเหมาะสม 5 หรือ 3 หมายความว่าค่าตอบของกลุ่มหรือท่านมีความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกับกลุ่ม ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ถ้าท่านเห็นว่าค่าตอบของท่านเหมาะสมแล้ว ท่านไม่ต้องทำอะไรในข้อนี้ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่าควรตอบให้สอดคล้องกับกลุ่มมากขึ้นอีก ท่านก็ปิดเครื่องหมาย X ทับเครื่องหมาย ✓ เดิม แล้วปิดเครื่องหมาย ✓ ในช่องเดียวกับ * ก็ได้

6. ถ้า ✓ กับ * อุปกรณ์ห่างกันตั้งแต่ 2 ช่องขึ้นไป เช่น * อุปกรณ์ความเหมาะสม 4 และ ✓ อุปกรณ์ช่องค่าความเหมาะสม 2 หรือ 1 หมายความว่าค่าตอบของท่านแตกต่างจากค่าตอบ กราฟนี้

ขอให้ท่านพิจารณาทบทวนดูว่าท่านเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มหรือไม่ก็ได้ ตามแต่คุณพินิจของท่าน แต่ถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับกลุ่ม หรือยืนยันคำตอบเดิมของท่าน ขอได้โปรดอธิบายเหตุผลที่เป็น เช่นนั้น ในตอนท้ายของแบบสอบถามในแต่ละข้อด้วย

ขอกราบขอบพระคุณที่ท่านได้อ่านและให้ความเห็นในการตอบแบบสอบถามไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 1 งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การแก้ไข	1.1 จัดทำแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009, เช่นเงิน [*] สนับสนุนจากกลุ่มบริษัทขององค์กร, เงิน รายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุที่ทิ้ง แล้ว	*					5.00	1.00	
								
								
	1.2 ขออนุมัติงบประมาณจากทางองค์กร แจ้งถึงวัตถุประสงค์และรายละเอียดที่ใช้ ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ต่อคณะกรรมการบริหาร	*					5.00	0.00	
								
								
	1.3 การวางแผนระยะสั้นและระยะยาวใน การจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงรวมไปถึง ค่าที่ปรึกษาโครงการ	*					5.00	1.00	
								
								

ชื่อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 1 งบประมาณในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การแก้ไข	1.4 ติดต่อสอน datum ไปยังภาครัฐบาลที่ให้ การสนับสนุนโครงการว่ามีบุคลากรที่จะ มาเป็นที่ปรึกษาโครงการในการจัดทำ ระบบคุณภาพ แต่ในขณะเดียวกันภาครัฐก็ ยังมีบุคลากร ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทางด้านนี้อยู่		*				4.00	1.00	

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 2 การกำหนดคุณภาพในการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง แก้ไข	2.1 การคัดเลือกทีบเรียกษาโครงการและองค์กรที่ให้การรับรองระบบ ISO/ TS-16949: 2009	*					4.00	1.00	
								
								
	2.2 การติดตามตรวจสอบระบบ ISO/ TS-16949: 2009 และดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	*					5.00	0.00	
								
								
การ แก้ไข	2.3 จัดทำระบบเอกสารและระเบียบในการทำงานของพนักงานให้มีความสอดคล้องกับนโยบายระบบ ISO/ TS-16949: 2009	*					5.00	1.00	
								
								
	2.4 ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้พนักงานทั้งหมดได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009		*				3.00	1.00	
								
								

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 2 การกำหนดคุณภาพการทำงาน, วัตถุประสงค์และเป้าหมายการทำงานเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การ แก้ไข	2.5 จัดตั้งทีมงานในการทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009 โดยให้คำปรึกษาสำหรับทุกฝ่าย/ แผนก		*				4.00	1.00	

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการ จัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อม ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การแก้ไข	3.1 การสร้างความเข้าใจและมีการ ผลักดันให้พนักงานมีส่วนร่วมในการ จัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009	*					5.00	1.00	
	3.2 จัดการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009 ให้กับ พนักงานในองค์กร	*					5.00	1.00	
	3.3 การสร้างแรงจูงใจให้พนักงานมี ส่วนร่วมในการจัดทำระบบ ISO/ TS- 16949: 2009		*				4.00	1.00	
	3.4 ติดบอร์ดประกาศและ ประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมด ได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้ มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009			*			3.00	1.00	

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการ จัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับมาตรฐานการทำงานและความพร้อม ในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009									
แนวทาง การแก้ไข	3.5 จัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ ฉุกเฉิน โดยเป็นความรับผิดชอบโดยตรง ของผู้บริหารในการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009		*					4.00	1.00

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 4 การจัดเตรียมเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อให้ได้มาตรฐานในการจัดทำระบบ ISO. TS-16949: 2009									
	4.1 การคัดเลือกเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตที่ได้มาตรฐาน		*				4.00	0.00	
	4.2 จัดการวางแผนการบำรุงรักษา เครื่องจักรให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ		*				4.00	0.00	
	4.3 จัดตารางการทำงาน Pm (Preventive Maintenance) รายวันสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้งาน		*				4.00	0.00	
	4.4 ติดบอร์ดประกาศและประชาสัมพันธ์แจ้งให้ พนักงานทั้งหมด ได้รับทราบถึงนโยบายขององค์กรที่ได้มีการจัดทำระบบ ISO/ TS-16949: 2009			*			3.00	1.00	
	4.5 ติดตั้งสัญญาณเตือนหากพบว่า เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเกิดปัญหาเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ		*				4.00	0.00	

ข้อ	ประเด็นความคิดเห็น “แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำ ระบบ ISO/ TS-16949: 2009”	ระดับความคิดเห็น					Mdn.	I.R.	
		5	4	3	2	1			
ปัญหาที่ 5 การเลือกวัตถุคุณและผู้ส่งมอบวัตถุคุณที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน									
แนวทาง แก้ไข	5.1 การพิจารณาความคุณการทำงานของผู้ที่ทำการส่งมอบวัตถุคุณให้กับองค์กรว่ามีความถูกต้องรวดเร็ว/ ตรงต่อเวลาและครบตามจำนวนที่ต้องการ		*				4.00	0.00	
								
	5.2 การจัดซื้อ - จัดหาวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิตมีความถูกต้องตรงตามความต้องการ		*				4.00	0.00	
								
	5.3 จัดเตรียมสถานที่เพื่อจัดการวัตถุคุณที่ใช้ในการผลิต		*				4.00	1.00	
								
	5.4 จัดตารางการรับและเบิกจ่ายวัตถุคุณในแต่ละช่วงเวลาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการทำงาน		*				4.00	1.00	
								